

Apr 24 1910
Astor Library
Lafayette Pl

„Vienybė Lietuvių“
Išleista kas trečiadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams:
Suvienuose Valstijose ir
Kanadoje \$2.00
Europoje ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užrašymo, ne nuo Naujo Mėto.
Apgarsinimų prekių klausite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 15. Brooklyn, N. Y., 13 d. Balandžio (April) 1910 m. Metai XXV
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ED, 1879.

Mūsų veikėjų atbalsai.

Dar nenutilo atbalsai nuo lietuvių laikraštinių suvažiavimų, ir dar nespėjome gerai pasidalinti su visuomene, ką laikraštiniškai užsibrėžė veikti ir kaip gerinti mūsų nuomonę suvažiavime dalyvavusių laikraščių vienas pasiskubė nebevien sulaužyti mūsų laikraščių padarytuosius nutarimus, bet jau toli-toli vėl atžengė atgal į senovines mūsų laikraštijos klampynes, kaip da retas laikraštis yra padaręs. Tą padarė ne joks klerikališkasis „Draugas“, kuris kaip kada pirmėiviams papila ant kelio savo špouselius, bet... „Kova“. Štai iš elios tvis keletas jos numerių, kuriuose paleisti nuo etikos pavardžio pseudonimai šmeizija, šmeizija ir šmeizija, o redakcija vis tyčia jiems leidžia meluoti, pridengia melagius slapvvardžiais ir da net pasiūdo.

Kokis tu pseudonimų tikslas, tai nesužiškot. Pas mus pseudonimai tik dėlto juk daugiausiai ir randasi, kad kam-nors ypatiška atkeršyti, visuomenės ir laikraščių lėšomis. Pseudonimams negalima atsakyti, nežinant jų motyvų, todėl jie drąsiai sau ir sau valsiuja po mūsų laikraščius, kaip kokia egyptinė plėga, erzina, pjudo ir demoralizuoja visumėnė iki pasibaistėtinam laipsniui. Tą rimtesnieji Amerikos laikraščiai pastebėjo ir susižiavė nutarė, kad platinimas tokios ištvarkos turi but sulaikytas, kad užsi puolantis ant ypatų žmonės turi pasirašyti savo pavardę, arba jei pasirašo pseudonimu ir yra giliai užgaunama ypaties vardas ar padėjimas, turi but tokie užpuolikai ar užmetimai pasiūsti tai ypatai, kuri pridurs savo pasisteisnimą ir tuomet sykiu patilps laikraštje kaip užpuoliko taip ir užpultojo žodis, kuriuos ir nuteis visuomenė.

Tai yra padarytas didelis žingsnis prie pakėlimo mūsų laikraštijoje etikos ir panaikinimo bergždžių, kenksmingų visuomenei vaidų. Šią ma lonų žingsnį pirmiausiai ir pasiskubė atžengti atgal dalyvavusi suvažiavime „Kova“, leisdama įvairiems pseudonimams plūsti „Vienybė Lietuvių“ ir prie jos stovinčius žmones. Pačiai „Kovai“ ant jų jos darbelių mėgė nieko neatsakysim. Kas po srutas vaikščioja, juk rizikuoja pats jouse paslyst ir nuskęst.

Malonu pastebėti, kad po laikraštinių suvažiavimų visi kiti mūsų laikraščiai, pasidare atsargesni su pseudonimais ir švaresni etikoje: Atzagareiviaujančių da nesimato ir reikia tikėtis jų nebus, nes kiekvienas dalyvavęs su važiavime girdejo, kaip redaktoriai ir leidėjai karštai ir draugiškai susitarė tapti bent syki tikrais visuomenės vadovais ir jos auklėtojais. Jeigu vienas-kitas smulkaus egoizmo žmogelis ir pakris vėl į senovines laikraščių išrutės pelkę, tai pats save prieš visuomenę nuteis ir nubaus.

Dėlei 13-tojo Amerikos gyventojų surašo.

Pereituose metuose kun, Zilinskis sumanė suskaityti, kiek lietuvių yra Amerikoje. „Lietuva“ tam tyčia net ir žmogų paskyrė skaitlines sutvarkyt. Gabrys ir rankvedj parašė kaip statistikos tur but tvarkomos. Bet kas iš to išėjo? Niekas. Nes, kas galėjo surašyti ir suskaityti lietuvius, išsiklaidžiusius po Colorado, Arizona, California, ir kitas tolimas valstijas? Kas suskaitytys tuos pavienius gyventojus ir darbininkus ant farmų? O tokių yra nemažai.

Tai gi šiemet S. V. valdžia šį darbą dėl mūsų atliks, nes darys surašą visų gyventojų, tame skaičiuj ir lietuvių. Kitais metais, kada surašas Amerikos gyventojų buvo daromas, lietuviai buvo užrašomi maskoliais arba vokiečiais, šiemet gi, chigajiečiams pasi darbavus, gautas paliepinas iš Washingtono, lietuvius gimusius krašte zinomam Lietuva, užrašyti lietuviams.

Dabar mums, lietuviams, reik tik pasistengti, kad lietuviai surašuose lietuviams ir pasiduotų nes priešingai, jeigu mažas skaitlius lietuvių pasirodys, tai ir vėl lietuvius priskaitys prie maskolių arba vokiečių ir mėg vėl nežinosim, kiek lietuvių yra Amerikoje? Jeigu visi lietuviai lietuviams pasiduos, tai iš šių metų surašo mėg dasižinosime netik, kiek lietuvių yra Amerikoje, bet taipgi žinosime kiek vyrų ir kiek moterų ir kokio amžiaus. Dazinosime kiek vedusių, kiek pavienių ir kiek persiskyrusių porų; dazinosim kiek vaikų ir koks nuosimtis mokyklose. Dazinosime kiek darbininkų ir bedarbių; dazinosime kiek moka skaityti, ra-

šyti ir angliskai kalbėti. Taip pat žinosim, kiek yra tokių, kurie turi savo namus ir farmas, o kiek lietuvių randas moka.

Kad tai dazint, gaile baltandžio mėnesio į kiekvienas namus ateis žmogus nuo valdžios pasiūstas ir klaus:

1. Kaip tavo vardas?
2. Kiek turi metų?
3. Ar vedęs ir kelintą kartą esi vedęs; ar našlys, ar persiskyręs su pačia, ar pavienis?
4. Kiek metų gyvenai su pavienine pačia?
5. Kiek vaikų turėjot?
6. Kiek vaikų mirė?
7. Kur esi gimęs?
8. Kur tavo tėvas ir motina yra gimę?
10. Kokiuose metuose atvažiavai į Ameriką?
11. Ar turi amerikoniškus pilnus poperius, ar tik pirmus, ar jokių neturi?
12. Ar kalbi angliskai?
13. Kokioje dirbtuvėje dirbi?
14. Kokį darbą dirbi?
15. Ar būvai be darbo 15-toj baltandžio (surašo dienoj)?
16. Kiek savačių būvai be darbo per ištisus 1909 metus?
17. Ar dirbi už algą; ar samdai kitus pas save dirbt; ar dirbi tik pats sau?
18. Ar moki skaityti ir 19. Ar moki rašyti (jeib kokioj kalboj)?
20. Ar lankei mokyklą po rugsejo 1-mai, 1909 m.
21. Ar gyvenai savam name? Ar samdai?
22. Ar turi skolą ant savo namų?
23. Ar turi savus farmą arba namus?
24. Ar dalyvavai karėje 1864.
25. Ar esi neregys?
26. Ar esi kurčias ar nebylys?

Ant šių klausimų kiekvienas privalo teisingai atsakyti. Jeigu gi sakytų neteisybę, arba neatsakytų visiškai ant virš minėtų klausimų tai ozaitrauks ant savęs S. V. teismą ir bausmę. Dėlto persitikrinimui, kad jų sų teisingi atsakymai nebus panaudojami ypatiskiems reikalams ir, kad neįteis jų sų gerovės ir kad statistika nieko bendro neturi su taksais, kariuomene, atevyate, lankymu mokyklos ir kitais klausimais, tai vėl perskaitykit Jungt. Jungt. prezidento apskelbimą, tilpusį pereitame nr. „V. L.“ Lietuviams šių surašų laiku turi rūpėti, kad visi lietuviai užsirašytų lietuviams, idant įgyti sau atsikirą dėl lietuvių rubriką.

Surašinėjimas prasidės 15-tą baltandžio ir miestuose turinčiuose virš 5,000 gyventojų trauksis ne ilgiau kaip dvi savaitai, o sodžiuose ir miesteliuose turi but užbaigta iki 15-tai geguzio.

Pirm negu surašinėtojai ateis į namus gausit lakštą porperiaus su klausimais ir ten bus vieta atsakymams. — Yra pageidaujama, kad kiekvienas turėtų surašytus atsakymus ant virš minėtų klausimų, ir paliktų juos namie, o ypač tie, kurie nesitiki but namie dienos laiku.

J. P. Varkala.
Baltandžio 1-mą 1910 m.
University of Chicago Settlement.

PERŽVALGA.

* * * Dėlei Lietuvių Namų. Dėlei Lietuvių Namų, Lietuvių Mokslo Draugijos komitetas atsiskaukia į visuomenę, o „Viltis“ primindama šių metų svarbą, kaip Žalgirio kovos jubilėjaus, sumano, kad 500-metinėmis sukaktuvėmis „tinkamiausi pagarba bus se novei atiduota, geriausias paminklas bus pastatytas, jei mes įteigsime Vilniuje namus lietuvių seobinių daiktų, lietuvių dailės muzėjui ir knygynui sutalpinti.“ Dabar yra susirinkę ir kas metas daugi uasi brangios senovybės: knygos, rankraščiai, žemlapiai, paveikslai, iškasti iš žemių daiktai, lietuvių istorijos dokumentai. Nera kur jų det. Todėl Lietuvių Moks. Draug. ir Liet. Dailės Draugija abidvi ima pradžių ir su visuomene pagalba tikisi galėsią pa statyti Vilniuje Lietuvių Namų. Daugelis inteligentų jau pasizadėjo mokėt kasmet tam tikslui nuo 100 iki 5 rublių. Be to atsiskaukia į visuomenę, kad tą sumanytą aukomis paremtų. Amerikiečiai lietuviai ant šito svarbaus reikalo kurčiais nepasiliks. Aukąs priima Lietuvių Mokslo Draugija: Vilnius, Lidskij per. N 7.

Iš Lietuvos.

Vilnius. IV. Lietuvių Dailės Paroda jau visa savaitė kaip atidaryta ir išrodo daug puikiau, negu pereitosios buvo. Paroda dar bus atidaryta iki baltandžio 14 d. Įėjimas tik 30 kap. (mokiniam 15 kap.). Dovanos už sodiečių

geriausias darbus jau paskirto. Pirmą dovaną—15 r. gavo Bataičiukė iš Lukšių, Suv. g. už prijuostę. Antrą—10 rb. Pranyš Yliakis, Pavevėžio pav. už seną vienarankį (liepinį) alui ir kitus daiktus. Trečią—10 rb. Morta Rašukytė iš Tilžės už šilkinę juostas. Ketvirtą—5 rb. Jonas Remeika iš Tvarlakių, Savių pav. už bliudelį ir medžio išdirbinius.

Naudingos bežemiams žinios. Baltandžio 2 d. šių metų Marijampolėje Taikos Teisėjų susižiavimo bute skelbta buvo per licitaciją („kas daugiau“) šie ukiai: Naumiesčio pav. 1) Ipedinių Vilkaičio, Žalvedėnų sod. Lesnistyos valsčiaus, 122 margai 105 prentai ipotekuotos žemės su triobėmis; pradžia licitacijos nuo 4000 rublių. 2) Iped. Matalaičio Slabados sod. to paties valsčiaus 48 margai 172 p. su triobomis.—nuo 1040 rub. 3) Iped. Simelaičio, Viltrakių sodž. 36 marg. žemės su gyven. trioba;—nuo 620 rublių ir 4) Mauzos, Usienių sodž. 23 margai 285 pr. su triobomis;—nuo 442 rublių. Vilkaiškio pav. 1) Butrimonaičio, Čyčkų sodž. Alvito valsčiaus 9 margai su triobomis;—175 rub. 2) Genricho, Paramoniškų sodž. Vilkaviškio valsčiaus 25 margai su kalve;—nuo 500 rublių. 3) Iped. Bartoškevičiaus, Grauzinių sod. Vaitkabalų valsčiaus, 50 mar. 195 pr. su triobomis;—nuo 1600 r. 4) Šlivinsko, Vartelių sodž. to paties valsč. 10 margų be triobų.—nuo 180 rub. 5) Žemaičių, Sulų sodž. Bartininkų val. 20 margu su triobomis (yra ordinarija ir neišmokėtos dalj)—nuo 300 rb. 6) Iped. Burokevičiaus, Trilaukio sodž. Pajevonio val. 2 daržu—5 margai;—nuo 300. 7) Iped. Baltaičio, Daugelaičių sodž. Kybartų val. (prie-stoties Virbalio) pleciaus—4 gyven. namai 2 tvartai—nuo 2500 rubl. ir 8) Puodžiuno, Karklupėnų sodž. Kaupiškų val.—10 mr. be triobų—nuo 250 rublių.

Mikų Dėdė.
Pilviskiai, Mariamp. pav. Buvo krata pas Oną Liudvinaičiūtę. Jieškojo daug-ko, sunku ir surašyti. Klausinėjo apie kokią draugiją „lietuvišką“, ar turi ryšius su Aleksa ir t. t. Krėtė žandaras Kislinkis iš Mariampolės. Pae-mė apie 50 laišku ir knygutę su skolininkų užrašais (ji siu-veja). Girdejau, buvo kratos ir Kapsuose. J—s.

Kaunas. Vasario 23 d. buvo visuotinas „Blaivybės“ draugijos susirinkimas. Draugija turi 100 skyrių, bet apyskaitas atsuntė tik 44 skyriai, išviso yra 9809 suaugę nariai (2867 vyrai ir 6942 moterj) ir 1055 nepilnamečiai. — Ieigų buvo 4149 r. 2½ kp., o išlaidų 1548 rb. 89½ kp. Draugija turi 6 arbatnamius ir 1 ubagyną.

Saulės draugijos susirinkimas buvo vas. 24 d. Saulė turi 72 skyrių su 2476 nariais, 45 mokyklas su 2654 mokiniais ir 32 knygynus su 8754 tomiais knygų. Ieigų 1909 m. buvo 14 tukst. 944 rb. 23 kp., išlaidų 5 kapeikoms daugiau. („Liet. Ukin.“)

Vilnius. „Goniec Wileński“ (Vilniaus lenkų dienraštis) uždarytas, iki nepasibaigs byla už vieną jo straipsnį. Kovo 24 d. išėjo kitas Vilniuj lenkų dienraštis „Goniec Codzienny“, labai panašus į „Goniec Wileński“.

Suvalkų Ukio Draugijos pirmininkas Petras Gurskis pasimirė. Tai buvo vienas iš šviesiausių Suv. gub. dvarininkų. Jam dar pruguli sumanymas įsteigti Suvalkuose komercijos mokyklą, kurią jis globe kiek įmanydamas.

Ryga, Vilnių ir Kauną girdėt, manoma pradėt rupintis nauju geležinkeliu sujungti.

Liepojaus-Reselinių geležinkelis gal ir neužigo pradės tiestis, nes Londono kapitalistai duosią tam pinigų. Lietuvai butų tai labai svarbus geležinkelis, nes dalj tavorų nutrauktų nuo Prusų ant Liepojaus.

Mokyklų Vadovėlių Paroda. Apšvietimo sąjunga (Lyga obrazovanija) kreipėsi į „Lietuvių Mokslo Draugiją“, kad ši apsiimtų prirengti ant Velykų rengiamai visos Rusijos tautų mokyklų vadovėlių parodai lietuvių mokyklų vadovėlių skyrių. Prie išstatytų parodoj vadovėlių turi buti ir surašas su nurodymais knygos didumo, kainos, kada išleista ir kur yra tos knygos kokia recenzija, kritika ir t. t. L. Mokslo Draugijos komitetas su tuo dalyku kreipėsi „Saulės“ draugiją ir „Mokyklos“ (Liet. Ukininko priedas) Redakciją, kad šios apsiimtų ant savęs tą darbą.

Kalėjimų knygynėliai. Šiaip ar taip kalbant kaliniais vistik besirūpinama. Šen tai

ten jiems sumetama grašgaliai, iš vienur tai iš kitur prisunčiama knygelė. Bet teikiama aukos toli gražu kalinių neaprupina. Visų pirmiausiai reiktų pasirūpinti apie knygas jiems. Žmonės, kalėjime nesėdėję, neturi supratimo, kad knyga tenai netik užima laiką, bet labai dažnai tėra vieninteliu ramūnimosi šaltiniu. O tų knygų, rodosi, tokia begalybė išėina, visur jų pilna, bet kalėjime jų nėra. Atskirti kaliniai turi savų knygų, bet jas kalėjimų vyresnybė draudžia perduoti kitiems. Reikia kurti kaliniams knygynai. Tegul pasirūpina, kam idėjų kova nesvetima, šituo klausimu. Tegul neužmiršta, gal už ne vieno kaltes sėdi draugai. Visi prisidėkite—tai visų reikalas.

„Liet. Žinios“.)

Panevėžys. Vienas ukininkas, pardavęs mieste pusantro birkavo linų ir dar jautį už 45 rb., padavė pinigus palaikyti savo žmonai, kuri suriši skepton įsidėjo užantini.

Vyras, atidavęs pinigus žmonai, nuėjo sau po miestą pasivaikščioti. Visa tai matė gubas apgavikas, jaunas, gražiai apsidėjęs ponaitis. Prisiartinę prie moteriškės ir duodamas jai rublį, emė melstis, kad leistų jam pauostyti nuogą jos krutinę, nes tokia esanti jo liga ir be to jie negalja gyventi. Moteriškė išvykė griežtai tam pasipriešino, bet tam nesiliaujant prašius sutiko. Ponaitis, beuostydamas, išuostė iš užančio pinigų, kad to nepajustų, paliko jų vietoje savo popergalių mazgą. Užmokėjęs rublį, jis pasišalino. Moteriškė išvykė nepajuto, jog ją apvogė, tik per kant pirkinius, vyrui paprašius pinigų, padavė iš užančio mazgą, kuriame vien visokių popergalių tebuvo prikišta.

Keistas.

Papilė, Šiaulių ap. Galva, mat, apsisuko!... Nėp-rėnai Ona Jackaitė, 22 metų mergina, iš Avižlių sodžiaus netikėtai pagimdė iškarto net tris kudikius.—vos pati gyva išlūkdama. Jai pagijus, vienas vaikas mirė, o kitu du, nenorėdama jų anginti, ji sukiošo Nocius klojime į šiaudus ir pati nuėjo savo keliais. Netrukus vaikus žmonės atrado; policija sustatė protokolą ir išaiškino, jog tai Jackaitės vaikai. Mergina, trumpai policijos suimta, prisipažino neleidimai padariusi; o į klausimą, kodėl taip padarė, atsako: „Man galva buvo apsisukusi.“ Toks „apsisukimas“ jai nebe pirmą kartą atsuonioliktus metus eidama, ji panašiai, „galvai apsisukusi“, savo kudikių po kadugynu buvo pakiususi. Už tokį darbą ji dabar patraukta atsakomybėn.

Sarka.

Nemakščiai, Res. apskr. Pas mus per vestuves ir šiaip susirinkimuose yra paprotis šaudyti iš revolverių ir pistoletų. Atsitinka iš to kartais ir nelaimės. Štai, vasario 23 dieną Vienalių kaime buvo pasuk. Stonj vestuvės (leido dukterį). Vakare atvažiuo į vestuvės jaunojo švogeris

(svainis). Išėjęs jaunas pasitiktį švogerio šovė dėl iškilmės iš revolverio ir pataikė arkliui, kurs ant vietos ir išdvesė. Arklys vertas buvo 200 rb. Gerai dar, kad neužmuše žmogaus.

Saulės ir apaštalių broliis.

Tamošbudis, Naum. ap. Valsčiaus sueiga nutarė įsteigti dvi mokyklias—vieną Karėrudės dvarelyje, o antrąją Nemirų sodziuje. Jau paduota ir prašymas vyriausybei.

Grikvabalis.

Minskas. Šiomis dienomis suimta čia bent 20 agentų, kurie gabeną žmoaės svetur, Amerikon.

„Viltis“.)

IV Lietuvių Dailės Paroda per pirmutines 10 dienų aplankė apie 400 žmonių. Daug dalykų išpirkta. Iš viso išstatyta 309 dalykai (pernai 136), liaudies skyriuje—204 (pernai 42); šio skyriaus dalykai paėina—109 iš Suv. g. 88 iš Kauno g., 2 iš Vilniaus gub., 1 iš Peterburgo, 4 iš Tilzės. Tepliorij—9, skulptoriai—2. Naujų tepliorijų pribuvo Bajorunas ir Juozas Kodis (ūamirės jau). Paminėtinai drezikas—inkrustatorius Remeika Jonas Šaulių pavieto.

Be to, kataloge neradome nei vieno kunigo pavardės. Dailė, tai matomai dar neužkariauta kunigų sritis. Reikia tikėtis, kad toliau ir čionai jie savo jėgas parodys.

Teismas. Varšavos teismo rumai kovo 9 ir 10 d. peržiūrėjo garsiosios „pabėgimo iš Suvalkų ligonbuoio bylos“ (V. Mickaus ir kt.) apeliacijos skundą. Apeliacijos skundas buvo paduotas apgynejų ir buvo uždėtas protestas prokuroro. Apskričio teisme lapkr. 9, 10 ir 11 d. 1909 m. iš 23 kaltinamųjų buvo 13 visai išteisinta, o kitiems teko nuo 3 mėn. kalėjimo ligi 8 metų katorgos. Dabar gi visi—ir pirmiau išteisinti—nueista nuo 6 ligi 10 metų katorgos. Pirmiau išteisinti buvo liuosi.

L. Rašytojų Draugija. „Rygos Garsas“ A. Švitinis vėl judina Rašytojų Draugijos klausimą ir sako, tokios draugijos įstatai jau parengti; „reikia tikėtis susirinkti didesniai buriui rašytojų, tame skaičiuje ir žinomiesiems autoritetams ir apvarstyti.“

Naša Rodina laikraščio leidėjai jau suimti ir atsakomybėn patraukti. Jie varė tokį gešftą: skelbdavos laikraščiuose (ir lietuviškuose) leisią įvairius laikraščius su daugybe priedų visai pigiai. Žinoma, tuojau atsiradavo lengvatikių, kurie siūždavo pigiamjam laikraščiui trirubles ir... laikraščio nesulaukdavo. Taip jų buvo išvilioti iš žmonių už 1908 metus 20 tukst. rublių, o 1909 m. dar daugiau. Kaikurie ir lietuviai sudėjo tenai savo pinigėlių. Peterburgo policija tik dabar susigriebė ir suėmė Koreliakovą ir Rutkovskį, kurie tokias beikas varinėjo.

Na virgi geriau vėliau negu niekad.

„Liet. Žinios“.)

Birštonas, Trakų apskr. Gaisras. Vasario 27 d. kilobaisus gaisras, kuris sunaikino Žemaitkiemio sodžių. 21 ukininkas liko be pastogės, be duonos kėsnio ir be pašaro gyvuliams. Gaisras kilo iš vieno ukininko trobos kamino, kuris jau senai nebuvo valytas. Didelis vėjas įpusant ros valandos nušlavė visą sodžių. Nesuspėta nieko nei ištrobų išnešti. Žemaitkiemio sodžius jau nuo 3 metų rengeiasi išsikelti į vienasėdžius, bet niekaip negalėjo susitaisyti dėlei sodybų. Taigi besitariant ir nelaimė ištiko.

Sarvuotis.

Kelmė, Rėseinių apskričio. Apgavimas. Pas vieną ukininką atėjo koks tai nepažįstamas žmogus, apsimetęs labai dievotu. Paprašė ukin. 20 rb., už kuriuos žadėjo sugrąžinti 100 rb. Ukininkas šiaip-taip sudarė kelioliką rublių, įdavė tam dievotajam žmogui ir dar į Šiaulius nuvežė, kur jį tas ukininkas tiek ir matė.

Parapijonė.

Kražiai, Rėseinių apskr. Nelaimingas atsitikimas. Vasario 24 d. vėlai vakare važiuo iš maleno su miltais ukin. Z. Netoli miestelio pasibaidė arkliai, apvertė vežimą ir prislėgė miltais šeimininką. Ant rytojaus atrasta po miltais negyvas lavonas.

Rusų konsulis Chicagoje pajieško giminių užmušto vasario 17 d. ant Chicago gėležiakelio Rusijos pavaldinio, valstiečio Julijono Dilio. Dily pasėjo iš Juosvainių val., Kauno gub.

Visuotinas surašas. Pasukutinis visuotinas Rusijos gyventojų surašas buvo 1897 metais. Kitas toksai visos Rusijos gyventojų surašas busias šiemet, metų pabaigoje. Šiam tikslui valstybė skiria 8 milijonus rub. Anais metais surašas valstybei atsiėjęs 6 mil. 900 tukst. rub.

Kunigų nubaudimas. Pastaraisiais laikais švietiškosios vyresnybės vėl nubausta keli Vilniaus vyskupijos kunigai, kaip antai: kun. Oščiukas, tik-ką išventintas, neuztvirtintas jokion parapijon už tai, kad dar dijakonu budamas pasakė Kobrinuje pamokslą apie cerkvinės mokyklas; Šėučino klebonas, kun. Kancleris, vidaus reikalų ministeriui Lepps, pašalintas iš Šėučino be teisės gauti kur kitur vietą; taip-pat pašalintas Zitelos klebonas kun. Kučinskis

„Šaltinis“.)

Atšalinimas Bulotos iš V. Dumos 15-kai posėdžių. Kovų 6 dieną, besvarstant švietimo ministerijos reikalus, vėl Puriškevičius susikirto su kairiais. Kaukazo atstovas Gegečoris negraziais žodžiais išpludo Puriškevičių už ką pirmininkavusysis kani-gaikštis Volkonskis pasiulė Gegečorj atšalinti nuo posėdžių dviem dienom. Čia pakilo Bulota ir atkartoj Gegečorj pludinimo žodžius, pasakytus į Puriškevičių. Tada pirmininkaujantis pasiulė ir Bulotą atšalinti nuo posėdžių 5 dienoms; bet patarė Bulotai

atsiimti savo žodžius atgal. Bulota griežtai atsisakė tai padaryti. Tada pirmininkaujantis pasiulė Bulotą atšalinti nuo dalyvavimo 15 posėdžių kas daugumu balsų ir liko nutarta.

Tokiū būdu Bulota liko išmestas iš V. Dumos posėdžių kokiame mėnesioi ar daugiau laiko ir, svarstant Lietuvos mokyklų reikalus, nebus, kas užtars lietuvius.

Liudna žiūrėti, kaip statantieji save ant priešingo Puriškevičiui žemgalio atstovai taktikoje nuslenka iki lygybės su juodašimėių vadu, tampa savo temperamento ankomis; gi tame tarpe Lietuva netenka tos menkos užtarnos, kurią gali jai suteikti musiškiei atstovai trečioje Domoje.

Iš Rygos lietuvių. Turbut, mėš nevienas atmenamė tą laiką, kada apie lietuvius Rygoje maždaug nieko nebuvo girdėti; kada mėš, susitiki-dami vienas su kitu, gėdijomės pratariti žodj tėvų kalba ir griebėmės, nors nemokėdami svetimų kalbų, dažniausiai vadindami save „poliakais“.

Dabar laikai kiek atsimainė: susisipietusi vienon kuopon mūsų inteligentija paskutiniiais metais pavarė spėrčiai darbą pirmyn. To darbo pasekmės labai gerai žinomos visiems: susitvėrė Rygoje daug įvairių lietuviškų draugijų, esančiosios pradėjo labiau darbuotis, susiorganizavo šviečiamoji mūsų draugija „Žvaigždė“ (kas labai svarbu) prie „Kauklių“ draugijos su sitvėrė dramatišką ratelį, vedamas p. Kačanausko choras, (ar nebus tik geriausias iš visų esančių mūsų chorų), „Rygos Garsas“ ir tt. Visos tos kultūriškos įstaigos aiškiai parodo, kad mūsų darbas nepražuvo veltui.

Tai pripažįsta pilnai ir kitataučiai. Ant kiek pirmiau niekas lietuviams nesinteresavo, ant tiek dabar svetintau-čių laikraščiai mūsų neužmiršta. Maž-daug kuone kiekvienam numerje liatvių, vokiečių, rusų, igauinių laikraščių mėš randame straipsnius apie lietuvius; ypač pradėjo dažnai rašyti apie mus latvių laikraščiai.

Kardas.

Dar vienas lietuvių fabrikas. Mums praneša, kad du lietuvių pp. Garbunovas ir Vygelis, įsitaisė kitą mineralinių vandenių fabriką. Mūsų tautiečiai Garbunovas su Vygeliu patįs buvo paprasti darbininkai, bet per kiek metų stropiai besidarbuodami ir spuliai begyvendami susitaupe per ilgą laiką skatiko ir štai įsitaisė savo dirbtuvė.

„Rygos Garsas“.)

Iš Škotijos.

Glasgow. Tamsų žmoneliui pradėjo kalbėti, kad jau, esą, pavasary bus pabaiga svieto. Gi, sako, atrasė iš Lietuvos laišką, kad padan gėse matoma baisi rykštė, kuri pranašauja pabaigą svieto ar dideles kares.

Rodos, nekartą laikraščiuos buvo minėta, kad šių metų pavasary ant dangaus pasirodys kometa Halley'o, kuri bekeliaudama savo keliais, kaip

ir kiti dangiški kūnai, ir prieis arčiausia žemes šį pavasarij. Taigi, tamsų žmoneliui pamatę kometa dikčiai krupitelio ir parašė savo pažistamiems į Skotiją, jog Dievas stebuklus rodo. Šie negeresni už anuos platina tas pasakas: tai, ot, girdi, ar mirė vaikai kada nors taip smarkiai, kaip šiemet. Jau, esą, nepagalbsti nei vaistai nei daktarai. Užtai nekurie prietarų pilni žmonės nutarė kreiptis prie teologijos daktarų. Teologijos daktarai, girdi, nuskaitys Dievo paliktas dėl sergančių maldas ir ligos apstos. 10 d. kovo keli fanatikėliai nutarė nešt savo vaikus į franciskų bažnyčią, kad kunigai juos apžadėtų nuo ligų.

Štai kokių žmonių yra, o daug tokių yra... Jei skaitytų ką nors, tuomet nesupranta mūsų klausimų išrišimą atrastų knygose ir laikraščiuos, tada nereiktų svajot apie nebutus daiktus.

Jonas Volas.

„Rankpelnis“.)

IŠ VISUR.

× **Absinijos karalius** arba negus Menelikas II, jau esąs numiręs. Jis buvo 66 metų senumo ir redė šalį 21 metų. Sostą užėmė 14 metų senumo vaikiukas, princas Lidj Yassu, kuris jau vedęs su 7 metų senumo mergeite

× **Asilas tepliorius.** Paryžiaus impresionistai teplioriai kasmet turi paveikėlų parodas. Šiemet jų paroda studentai suimanė išjuokti. Jie tarp visų paveikėlų pakabino vieną su parašu „Algerijos saulosėdis“. Apačioje pasirašo tepliorius—„Asilas“. Žinoma, artistai įsižeidė, bet studentų negalėjo teisman patraukti. Šitų buta gaudrių. Jie paėmė notarijų, kaippo liudininką ir pastatę atbulą asilą prie drobes. Pasakius pririšę prie uodegos šepetėlių ir padėzdami į skaidrias spalvas emė asilą erzint ilgausis gyvulis išpykęs ir bešvaistydamas uodegą ištepė drobę taip raudonai, kad ir išėjęs „Algerijos saulosėdis“.

× **Pražuvo ūgonai.** Netoli Lugos, Rusijoje, per Kremonecką ežerą važiuojant ūgonų bandai, įlūzo ledas ir veik visi nabagai nuėjo ant dugno.

IŠ AMERIKOS

Vištos augštyn. Chicago pūkščių rinkose pakilo kaina ant vištų. Kur mokėta 13 centų, dabar žmonės rungčiomis išneša vištas po 19 c. svarą. Pirkčiai sako, kad maža į miestą beatvežą fermeriai vištų, nes kiaušiniams pabrangus, niekas nenori vištas piant.

Kasyklų ir plieno streikalas Pensylvanijoje tapsią prašalinti. Darbo vadovai turėjo pasikalbėjimą, drang su senatorium Penrose, Jonu Mičeliu ir angų bei plieno pramoninkais. Iš vienas puses angliakamiai ir plieno dar-

bininkai susiartinę, iš kitos—kapitalistai prizadą kaip galint taikinties prie darbo reikalavimų Abejiems streikai įkyrėje.

Susirėmimas. Trenton, N. J. Roeblyng fabrike 1000 darbininkų, daugiausiai italų, sustreikavo ir išgirdę, kad fabrikantai žadą visai uždaryt dirbtuvę, emė ją daužyt. Visapolicija apsupė streikierius ir pradėjo šaudyt. Pašovė penkias ypatas, iš, kurių dvi mirtinai. Vienas streikieris, beareštuojant, nukando policmanui du pirštus.

Su maldų pagalba. Pittsburg, Pa., pagarsėjusiame kyšiu mieste atėjo pagalbom episkopalų vyskupas, kuris peritą nedėdienį buvo paskyręs visiems savo išpažintojams (350,000 dušų) melsties, „kad Dievas išgelbėtų Pittsburgą nuo sugedusių valdininkų.“ Ar galės ką Dievas padaryt be pagalbos prokuroro ir teismo?

Dagirsta. Greit apklė žinia, kad milijardierius Rockefeller žada savo milijniškus turtus paskirti „viso pasaulio apšvietai“. Šiandėl Rockefellerio sekretorius Murphy gavo laišką iš Persijos. „Intelektuališko išsiplėtojimo draugija Persijoje“ prašo Rockefellerį įkurti Persijoje švietimosi institutą. Murphy sako, kad sulyg „Rockefellerio Fondo“ čarterio persų prašymas negalima esą atmeti. — Paskutiniu laiku tokie laišukai tvinte užtvinę piniguočiaus raštinių. Iš vienos tik Vokietijos gulį septyni šimtai laiškuų nei neatplėštų.

Streikas bet gi pakirto. Philadelphios tramvajų streikas rods apsilpo ir Rapid Transit bendrovė apsikėlbė darbininkus paveikusi, bet podraug prašo miestą, kad leistų užtraukti ant bendrovės pastrečio milijono dolerių paskolos. Streikas ištūstines bendrovės išda.

Sviesto trustas patrauktas tardymams už suokalbių pakelti kainas.

Senatorių krautuvė. Jackson, Mass. teismo tyrinėtojai susekė ofisą, kuriame fabrikantai pirkdavosi sau valstijos senatorių balsus. Ofiso savininkė, tula Mrs. Neil šiaip parodė: „Mano užsiėmimas yra knygavedystė, real estate ir pardavinėjimas Mississippi senatorių.“

Lordas Kitchener, garsus anglų karvedys karėje su burais pribuvo į San Francisco. Jis keliauja iš Australijos, kur sutvarkęs anglų kolonijose armiją. Dabar prastai apsilvilkęs važiuoja Kanadon.

Nepavelyta ordenai. Atstovų rumas atmetė 200 reikalavimų, kad amerikonomas valia būtų priimti nuo svetimų kraštų valdonų ordenus—dekoracijas. Daugumai jau ir dabar turindų ordenus, nevailia bus jų nešioti. Tas jau ir Amerikos konstitucijoje yra, bet ikšiolai buvo pamiršta.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

New Britain, Conn.

(Nuo mūsų korespondento)

Balandžio 3 d. atbuvo su siriškumas 34 k. S. L. A.: išrinkta komisija perzūrėjimui naujos konstitucijos, nes ne kurie nariai to reikalavo. Delegetai XXII seimą da ne išrinko.

Apšvietos - Draugystė savo susirinkime 6 bal. nutarė, kad per susivienijusių New Britaino draugysčių ferus, jai (draugystei) paskirtą vakarą pagražint lietuviškos jaunomenės maršavimu, dainomis, monologais, etc.

Mūsų klebonas 3 d. bal. per pamokslą padarė nekaipo trumpą peržvalgą po gyvenimą Tarpe tos liudnos peržvalgos, k. v. suvažinėjimo traukiniu jauo lietuvių, staigos mirties, etc. apsiereškė dar vienas liudnas faktas lietuvių tarpe. „Štai, klebonas sakė, viena lietuvaite atvažiavo iš Lietuvos; kokį laiką čia pabuvusi likosi motina. Kūdikiu tėvas kur tai pabėgė, o ji gi su kūdikiu likosi be jokios pagalbos. Miesto valdžia, sako, atėjo pas mane ir klausia: „Kas tai yra, kodėl jų žmonės taip daro? Miestas turi įvalės našlių ir našlaičių už laikyt. Antra, sako, vėl atvažiavo iš Lietuvos motina. Mėg gražisim atgal tokia.“

Klebonas toliaus sakė: nežinau, kas bus toliaus; dabar aš mokū jos užlaikymui po \$3 savaitėje. — Ir daugiau tokių liudnų apsiereiskimų lietuvių tarpe kunigas pripasakojo. Tik viena klebono klaida, kad blogus darbas jis vis bando užmesti socialistams, kurie tame gal ir visai nieko nekalti. Taigi klebonas dievočiams visai pamokinimo neduoda, vien peikdamas socialistus.

„New Britain Record“ atspauzdino akvą ištrauką, iš ekonomisto H. G. Spencerio paskaitos vyrų civiškų studijų klasoje — apie New Britaino darbininkų uždarbius. Štai kiek uždarbiams:

Prasti darbininkai. Pigiausias ateivių uždarbis nuo \$1 iki \$1.50 ant dienos. Vidutiniskai prasti darbininkai gauna nuo \$1.25 iki \$1.75. Moters ir vaikai nuo 60c iki \$1.25.

Amatninkai. Paprasti mašinistai nuo \$1.75 iki \$2 ant dienos. Mechanikai, etc. nuo \$2.50 iki \$4.

Akordavas darbas (nuo stukių) pelningesnis. Moters ir vaikai, gali juo darivaryt iki \$1.50 ant dienos, o amatninkai — iki \$5.

Chicago, Ill. Balandžio 3 d. svetainėje „West Side Auditorium“ Lietuvių Jaunimo Ratelis statė ant scenos „Živilę“. Uzdangai iškilus pasirodė gražus sodnas, kelios triobos su šiaudiniiais stogais ir neva tai kunigaikščio rumai. Abelnai, scenerijos buvo tinkamos, pagal autoriaus nurodymą; drabužiai labai panašūs į senovės lietuvių. Dang karčių esu buvęs vietinių lietuvių teatre, bet tik pirmą kartą mačiau tokius kostiumus, tik pirmą kart taip puikiai pasirodė veikalas ant lietuviškos scenos. Iš lošejų geriausiai

atliko: Porajus — J. Zolpis, Aldutė — F. Bierzinskiute, Ivauas — A. M. B., Terla — P. Vaičiulis; kitiems truko gyvumo. Rigimuntas — F. Misius, Boleslavas — S. Ragauckas, toliaus Karijotas rolių nemokė jo, ir mirdamas kojas augštyt pastatė; tarsi komedijantis norėjo juoką padaryt. Tas nevietoj. Nereikia tyčioties iš mus lietuvių istorijos, arba toriaus. Živilę lošė S. Laurinaičiūtė; iš pradžių dar kiek žinojo žodžius, į pabaigą, tai po vieną iš suferio gaudė Sunku buvo mintis sugauti kalboje. Kada Porajus melinosi, tai kaip prie kokie stulpo, kuris niekad neturi judėjimo ir jau-mų. Parinkimas atsakančių aktorių labai pas mus nepaisomas, nes netinkami aktorai tik kitiems gerai lošiantiems trukdo. Vaidyla — A. Daukšis labai ištyko kalbėjo, kad publikoje buvo nesigirdet. Dimitras — A. Poška lošė lyg per prievartą. Gerai lošė tarnas — S. Marozas, taipgi visi kareiviai nudavė tikrus lietuvių kareivius. Porajus 3-čiame akte labai gerai padainavo „Prie taurių, prie taurių!“ Publika labai dėkavojo gausum delnų plojimu. Po teatro maišytas ratelio choras, vedamas Strumskio gražiai padainavo „Ant kalno karklai“, „Noriu miego“ ir „Kur banguoja Nemunėlis“.

Girdima, kad ratelis rengia ant rudens pastatyt ant scenos „Vilius Tell“.

Ten buvęs Kenosha, Wis. Turim ir mes viešą knygyną, įsteigtą vietinio kapitalisto. Ikišiolai knygų visai mažai tebuvo, bet dabar mūsų gerbiamas kunigėlis parupino daugiau. Vyras skaito ir gerėjasi knygomis, bet mūsų mergaitės da bijo knygų. Rodos gana jau būtų būti joms protiskai suvytu sioms, dabar yra proga prazyndėti. Teisybė, mūsų knygynė nėra naudingų knygų, delto, kad mes neturim jokio inteligento, kuris galėtų mums parinkti geresnių knygų. O kunigėlis, žinoma, parupina pagal savo duded. Rods pas mus randasi inteligentų, bet vargu tokiais pavadinatum. Vienas man kalbėjo: „Laimė, esą, da kad aš kalbu lietuviškai, bo aš galiu tapt anglu arba vokiečiu“.

Tai kokia mūsų „inteligentų“ šauni idėja!

Urbos. Brooklyn, N. Y. Dėlei „Zalgirio“ jubilėjaus“. Gyvenimas apsiereiskia per judėjimą; kur tykla, ten mirtis viešpatauja. Gamta suteikdama gyvybę savo sutvėrinimams, liepė judet. Ir kas tik gyvas, tai juda, kruta, eina, jiesko, dirba ir kovoja su savo priešu, kad gyventi.

Tos kovos budai ir tikslai — įvairūs: vieni gyvenai kovoja savo spēka, kad palaikyti gyvybę, antri kovoja savo gudurumu, ar tai gabumu, kad apgalėti savo priešą, ar nuo jo pasprukti. Žudomieji kovoja gindamiesi nuo savo priešų, kurie plėšia nuo jų turtus ir gyvastį.

Ir štai žmonijos istorijoje godžiausi plėšikai ir nuozmiausi žmogudžiai buvo taip va-

dinami „Kryževiai“, kurie susidėjo iš žmonijos išmetų, ir nuolat užpuldinėjo Lietuvoj gyvenančius mūsų prosenius, plėšė turtus, degino kaimus ir žudė nekaltus žmones. Per 300 metų jie Lietuvoj išžudė šimtus tukstančių gyventojų. Išdegino tukstančius kaimų ir išplėšė nesuskaitomą daugybę turtų. Nors gana stipri buvo Lietuva, bet ją susilpnino.

Ir kad nors kartą atsikratyti nuo savo priešų surinko Lietuvos sunys savo spēkas į kruvą, prieg tam dar pasikvietė savo kaimynus: baltarusius, lenkus ir totorius, ir uždavė savo priešui mirtiną smugį, nuo kurio jau daugiau kryževiai nebesikėlė. Tai tikosi 1410 m. 15 d. liepos, ties Žalgiriu.

Šiomet sukako lygiai 500 metų nuo to taip svarbaus istorijoje atsitikimo. Sen ir ten lietuviai sukruo rengti šiemet jubilėjinį sukaktuvių paminėjimus, kad peržvelgti praeities istoriją, atiduoti pagarbą žuvusiems kovoje savo praeitims ir nuveikti kokį naują darbą. Taigi ir Brooklyno draugystė rengia šį jubilėjinį apvaikščiėjimą.

Pirmas draugysčių delegatų susirinkimas įvyko 19 d. gruodžio 1909, kur pribuvo arti nuo 20 draugysčių delegatų. Taipgi pribuvo ar šeši lietuviški kunigai iš vietinių ir apylinkės parapijų ir pribuvo trys delegatai nuo lenkų konferencijos.

Svarbesni konferencijos nutarimai buvo šie: Paaikšėjus dalykų stoviu, didžiama balsų tapo nutarta: apvaikščioti 500 metų sukaktuves kovos ties Žalgiriu. Toliau nutarta nesusidėt su lenkais, bet apvaikščioti vieniems lietuviams. Lenkų delegatai tuomi neuzganėdinti, prasišalino. Taipgi tapo išrinktas nuolatinis komitetas iš šių upatų: pirmininku kun. Staknevičius iš Newark, N. J., jo padėjėju J. Šukys, susinesimų raštinniku B. Zukauckas.

Antra konferencija buvo laikyta 28 sausio, 1910. Pirmininkas kun. Staknevičius nepribuvo. Nutarimai: Gavėmės su paroda nevaikščioti, kadangi būtų vientik dideli iškaščiai, ir tuščias pasigrymmas svetimtaučių akyse, kad mūsų proseniai būvę galingi, o mes šiandien bespėkiai išblaskyti po visą pasaulį. To vietas sumanyta surengti prakalbos ir uzkvie-ti gerus kalbėtojus, kurie daugiau naudos suteiks mūsų dvasiai, negu vaikščiėjimas gatvėmis. Atsiskakius B. Zukauckui nuo sekretorystės tapo išrinktas A. Ramanauckas.

Trečia konferencija buvo laikyta 28 vasario, 1910. Kun. Staknevičius, pirmininkas, ir vėl nepribuvo; todėl tapo išrinkta naujas — J. Šukys, pagalbininku A. Petraška. Taipgi pasirodžius, kad raštinnikas A. Ramanauckas negali perskaityt nei mandatų, nei pildė konferencijos nutarimų, — tapo išrinktas naujas: J. Baniulis. Nutarimai: surengti prakalbos keliose vietose, k. t. čia Williamsburge, So. Brooklyne, Maspete, New Yorke ir k. Kalbėtojais kvie-

ti Dr. J. Šliupas ir F. Živatkauskas iš Scranton, Pa., kun. T. Žilinskis iš Boston, Mass. J. Perkunas, J. Vinikaitis iš New Yorko, J. Šukys, J. Liutkauskas, ir k. iš Brooklyno.

Ketvirta konferencija buvo laikyta 22 d. kovo, 1910 m. Komiteto nariai susirinko visi. Sekretorius skaitė nuo kviečiamejų kalbėtojų laiškus; apsimu kalbėti šie: Dr. J. Šliupas, F. Živatkauskas, J. Perkunas, J. Vinikaitis, J. Šukys, J. Liutkauskas ir k., tik kun. T. Žilinskis iš So. Bostono atsisakė. Apsiemusius nutarta galutinai užkviesti. Taipgi nutarta galutinai, kad įvyks prakalbos šiose vietose: 21 gegužio — Williamsburge ir Maspete, 22 gegužio New Yorke. Kitose vietose bus aptarta sekancioje konferencijoje, kuri atsisbu 18 d. balandžio. Prieg tam dar buvo nutarta brooklyniečių trisų pagarsint laikraščiuosetu tikslu, kad pritraukti prie to paminėjimo surengimo dar nečalyvajandias draugystes, tą atlikti išrinktas A. Petraška.

Todėl, kad gyvenam, — judėkim, rengkimės prie apvaikščiėjimo. Juk tai darbas didelis pagarbinti protėvius ir peržvelgti praeities mūsų sentėvių istoriją.

A. Petraška.
120 Grand str.

Cambridgeport, Mass. Šitam miestelyj yra apie 800 lietuvių. Keletas jų tur ir savo krautuves. Yra 3 susiėlėpimo draugystės, TMD, LSS, kuopos ir teatr. dr. stė „Aidas“.

Kovo 12 d. soc. kuopelė su rengė prakalbas. Kalbėjo L. S. D. P. atstovas A. Baranauskas — apie vargingą darbininkų padėjimą. Paskui rišė uždavinėjamus klausimus. Tarpe kalbos 7 metų mergytė, Kleofa Morkiute labai gražiai deklamavo eiles. Beje deklamavo da ir J. Blazys. Surinkta aukų \$1.03 padengimui kalbėtojo kelionės.

Kazys Armonas.
Spring Valley, Ill. Darbai anglių kasyklose tuom tarpu eina gerai. Iš lietuvių gyvenimo svarbaus nieko nėra, jei bent tas, kad kun. Valaitis 13 d. kovo visas ne bažnytinės draugystės iškeikė, nes jas iškeikė ir patsai popežius (?). Taipgi išbarė tuos tėvus, kurie leidžia vaikus į ne bažnytinės mokyklas; nes ten juos mokina tik paleistuvaut.

Žodžiu sakant kunigėlis tikrai nustumko nuo koto.

J. G.
Lawrence, Mass. Balandžio 3 d. buvo kooperacijos surengtos prakalbos. Kalbėjo: J. Arlauskas, F. Juškevičius ir A. Ramanauckas. Ragino prie vienybės, o paskutinis paakino lietuvius, kad nuo 15 d. balandžio prasidėliaudies surašai ir kad lietuviai pasiduotų lietuviams.

Gailutis.
Wilson, Pa. Darbai pas mus eina neblogiausiai. Tik lietuviai labai apsnudę. Yra ir taip save vadinančių „susipratėlių“, bet jie ne tokie kvaili, kaip visur — jie po „pėdės“ neina. kokias 4-5 dienas į darbą, nes reikia mat rengti prelekeijos pas Mauškį. . .

Nežinomas Pauškėtelis.

Shanandoah, Pa. Balandžio 1 d. čia įvyko iškilus apvaikščiėjimas 40 metinių sukaktuvių nuo pradžios lietuvių emigracijos Amerikon. Visi lietuviai tądien, kaip per didžiausią savo tautos šventę, papuošė namus vėliavomis. Parodė buvo neišpasakytai ilga ir graži. Po parodai kalbėjo: Tabaras, Ambrozevičius iš Newarko ir Živatkauskas iš Scranton. Dainavo vietinis bazu. choras vedamas Žemaičio. Deklamavo P. Jurgeliutė, E. Pajaukiute, M. Kudiuniutė ir J. Stanaičiute. Dienos vedėjas buvo S. Gegužis.

Vakare atlošė teatrą. Vaidino istorišką tragediją „Keistutis“. Shenandoah Teatr. Kuopai reikia ištarti didelis ačiu, nes tai buvo viens iš puikiausių teatrų, kokį shenandoahriečiai kada matė.

Abelnai vakaras puikiai nusisekė ir visas apvaikščiėjimas netik ant lietuvių padarė didelį įspudį, bet atkreipė ir svetimtaučių atidžią.

Vietines žinios.

— Cukernių streikas užsibaigė darbininkų laimėjimu ir nuo šio panedėlio jau visi grįžo į darbą. Laimėta: 1) algos pakelė 1½ cento ant valandos; 2) sugražinimas visų prie darbo, kurie už vėlykų šventę buvo prašalinti; 3) visus streikierius priims atgal į savo vietas; 4) atstatys bostus, kurie emė nuo darbininkų pinigų už darbo davimą; 5) iškilus nesutikimams bus išrinkta taikomoji (arbitracijos) komisija.

Bet svarbiausias laimėjimas, tai kad šitam sujudime darbininkai susirišė unijon po American Federation of Labor priežiura.

— New Yorko „Liet. Ukėsu Pol. Klubas“ surengė eilą lekcijų. Iš eiles atsisbu antra paskaita, 15 d. balandžio, nuo 7 val. vak. po 37 Bedford str. ir kampas Carmine str., New Yorke. Skaitys p. Menkutis, Liaudies Mokyklos narys, tēmoje „Orlaivijos išiplėtojimas“. Kviečiama visa apylinkė. Įzanga dykai.

J. M. D.

Laiškai in Redakciją.

Gerb. redakcija!

Šiuomi turin brooklynieams lietuviams paaikšinti, kad du laišakai į redakciją, tilpę 13-me „V. L.“ numeryje neva vardan vietinės „Liet. Apšv. Draugystės“, buvo nelegališki ir neoficiališki; juos reikia suprasti, kaip rašytus, o ne varde Liet. Apšv. Draugystės, o tik varde tulų šios draugystės insurgentų, kurie netiesotu keliu panaudojo draugystės antspaudą. Ant kiek parlamentariškas rėdymos budas yra pasiekęs tobulumą, dar neteko matyti, kad be parėsu prez dento ar tam reikalui išrinkto komiteto, būtų buvusi naudojama, kongreso, lėgislaturės ar šiaip kokios draugijos ar kokios nebut or-

ganizacijos žymė (antspaudas). Pasirodžius tiems laiškam „V. L.“ tuli nariai kaltina us šitą pasielgimą pirmininką, ir išmėtinėja, kad pirmininko pareiga yra daboti draugystės labą, jos vardą ir žymę, ir kad toji be jo žinios ir priešingai įstatymams draugystės dalykuose nebutų naudojama. Tų draugų manymas yra teisingas, bet reikia žinoti, kad pirmininkas tuo tarpu buvo išvažiavęs ir apie tai suvis nieko nežinojo, iki tie keleto insurgentų sufabrikuoti laišakai patilpo „V. L.“. Todėl pirmininkas už tai neatsako, nes jeigu būtų buvęs namie, utikriname, kad panašiai būtų nestistikę ir nebutų buvusi draugystė taip pažeminta besamoniškais protestais. Jojo pagalbininkas taipgi nenori imti tąją dėmę ant savęs, nes yra žmogus tikintis į valdžią daugumos, o ne mažumos ir, matydamas, kad mažuma tik noritą nepadorų, ir draugystei arba didžiama kenkiantį špošis iškirsti, pasipriešino duoti savo parašą ir draugystės žymę. Vienok knygius turėdamas raktą nuo šėpos sauvaiškai — „cariskai“ pasielgė, išduodamas draugystės žymę, kurios išduoti tiesos neturėjo, beleidimo pirmininko arba jojo pagalbininko; todėl mes jaučiamės šiame reikale suvis nekalti ir meldžiamė draugų ir visuomenę kaltinti tuos, kurie yra kalti.

Mes negalime suprasti, kas per žmones yra tie ir redakcijai laišku rašytojai varde LAD. Jeigu galėjo sekanciai pteisti: „Mes Lietuvių Apšvietos draugystė iš Brooklyno, N. Y. laikytam savo susirinkime kovo 4 d. 1910 m. vienbalsiai nutarėm patalpinti sekancius laiškus“. Meldžiamieji, Jus žinote, kad skaitlius narių yra apie 70, o tame susirinkime buvę tik 12-ka narių, iš kurių pirmininko pagalbininkas ir dar kits buvo tam priešingi! Kam tai buvo rašyti „vienbalsiai“ ir kas tuomi manyta buvė atsiekt? Pagal mus mintis butumėte nuosekliau padarę, jei butumėte šiaip parašę: „Mes, frakcija L. A. D. insurgentų, pagal savo nuomonę vienbalsiai nutarėme sukelti L. A. Draugystėje vaidus, panaudodami sauvaiškai jos vardą ir žymę“. Tuomsyk butumėte gavę už savo darbą šioj-tokį kreditą, o dabar...?

L. A. D. pirmininkas J. V. Lutkauskas, Pagalbininkas J. Augunas.

Garbi „V. L.“ Redakcija!

Bukite malonus patalpint šį mano laiškelį.

Aš noriu patėmyt ponui V. tisi, kur jis atsako p. P. Mačiui. Aš ne ant jo straiptanio atsakau ir nemanau jį įzeist, nes jo mieriai ir mintis yra kilti, tik ten kur jo ištarta, kad „kiekvienas juk ant svieto nori gero sau ir kitiems ar jis būtų socialistas, ar tautietis ar klerikalas“. Šitas paskutinis (klerikalas) tai reiskia kunigiją. Su tuo šį jau nenoriu sutikt, kad kunigija geidžia gero kitiems apart savęs (su tai ji ir perdaug geidžia). Aš tiesiai kunigiją išmetu visai iš žmonijos tarpo, kaipo luomas

be žmogiškų jausmų. Ir aš sakau, kad kunigija niekad niekam nepadarė, nedarė ir nedaro gero. O blogo tai niekas kitas tiek negalėjo žmoniškai padaryti, kiek kunigija. Jei kunigija nebūtų tamsinusi žmonių, tai žmonija šiandien tuktančius kartų augščiau stovėtų. Kiek tai mokslinčių ji išžavino! O tie mokslinčiai juk buvo tai žmonijos gerovės nešėjai. Ką tik matom ant svieto mokslo išrasta ar tai technikoje, elektrikoje, astronomijoje; į kokią tik mokslo šaką įžengsime, zinokime, kad už to mokslo skelbimą kunigai nevien to mokslo nerėmė, bet dar jo tobulintojus kankino ir žudė. Tiesa, kunigai per „Draugą“ pasigyrė, kad ir jų luomo žmonės prisidėję prie išradimo mokslinių produktų, kaip ve kun. Kopernikas ir kiti. Bet tie darbai tik gėdą jų luomui gabena, nes kun. Kopernikas ir kiti iš dvasiškių kilę mokslinčiai, jei gu ką tik veikė, tai turėjo slėpties nuo kunigijos, nes kunigijos mokslas tam buvo priešingas ir kunigija užtai baudė žodė tokius garbingus vyrus. Todėl ir jų darbai ne kunigijai priklausė. Ir garsaus mokslinčiaus kun. Koperniko, nor-kaulus iškasę, sudėgino už jo mokslą, o Galilėjų ir kitus kankino ir jų mokslus iškeikė. Tai kaip gi jie dabar gali savinties jų mokslą? Nors ir iš kunigų buvo mokslinčiai, bet jie svietišką mokslą skelbė ne taip, kaip kunigai, o tik kaip paprasti žmonės. Kunigai gi jų mokslą persekiojo ir šiandien persekioja ir eina prieš visokią laisvę, prieš visokią pažangą. Jei kur buvo karė, tai neapsiejo be kunigijos palaimų, kad tik daugiau žmonių išsižudytų. Vieni kunigai vienus, kiti kitus laimina ant žudymosi. O jei kur žmonija pakyla prieš prispaudėjus, tai kunigiją randa pasirengusią gint skriaudėjus, o ne skriaudžiamuosius. Teisybę, daugumas sako, kad kunigai nors niekai, bet visgi žmoniją gero mokina ir kad kunigų nesant žmonės pavirstų į žveris, vieni kitus išsižudytų, ir tt. Ant to atsakau, kad kunigija kaip viešpatautų, tai ji versta vers- tų žudyties ir ji pati žudytų. Taip ji darė laike inkvizicijos, ir tik pati žmonija turėjo ją suvaldyti. Visi dvasiški raš- tai pilni tik apie kares pasakų, kur vieni kunigų palai- minti daug išmuše, o kiti da- daugiau. Ir kaip gali kunigai žmones išmokyti gero, pa- tįs budami negerais, ir kada juos turi policija valdyti? Žmonės su jais rodo niekur negali gauti. Todėl aš protes- tuoju prieš gyrimą kunigijos nors vienu žodžiu. Be jokių gerų jausmų dėl žmonijos ji geidžia tik sau gero ir eis prieš žmones iki savo galo. Ne ki- taip ir Francesco Ferrer apie juos pasakęs: „Tegul pras- menga kunigija iš žmonijos tarpo, o žmonija bus laimin- gal.“

Juoz. Gvazdinskas.

Red. pastaba. Gerbiama sis mūsų bendradarbių sumaišo dvejetainis prasmės sinonimas. Klerikalai ir kunigai reiškia

ne vieną ir tą patį dalyką. Kle- rikalai, imant plačioje to žod- zio reikšmėje, yra visi tie, ku- rie pripažįsta kunigus už va- dovus savo dvasiškojo, politi- ško ir draugišnio gyvenimo; tokiais yra beveik visi krikš- čionys ir abelnai stipriaus po- kunigija organizuotų religijų žmonės. Kunigai gi patįs jau nera vien klerikalais, bet reli- gių ir savo partijų vadais. Todėl kunigijos papildomas klaidas negalima primesti vi- siems jų šalininkams—klerika- lams, kurių miniose yra pa- prastoji liaudis. Tokioj, mum- rodos, prasmėje pasakė ir p. V-tis.

Traktatas apie czebatūs.

(Ankoja lietuviškiems prelegentams.)

Prelegentas. Guodotini po- nai ir ponios! Imdamasi vi- sapusiškai ištirti ir išnagrineti klausimą apie czebatūs, iš eti- ško, istoriško, psichologiško, socijališko ir kasdieninio gy- venimo atžvilgiu, aš pirm vis- ko turiu išreikšti tikrą dėkin- gumą guodotiniams klausyto- jams, kad atkreipt savo ati- džią ir skaitlingai susirinkot, taipgi turiu perspapršyti, kad pakėliu taip menką iš paži- ros klausimą. Bet, ponai, ku- riam gi iš mūsų nežinoma, kad žmonijos buvis susideda vien tik iš smulkmenų ir, kad tik pasidėkavojant tam stychiji- niam sukuriui, kuriame ver- ziasi pirmyn dabartinis aud- ringas visuomenės gyvenimas, žmogui, tam visatos tvėrėjui, suvis nėra laiko atkreipti ati- džią ant tų smulkmenų. Tam- ir yra šiandieniam žmogui blo- gumas! Jeigu gi kiekvienas atidžiau tėmytų—duokime sau—nors į savo czebatūs arba į czebatūs savo aplinkinių, tai, tikekite, daug būtų galima įvykinti pagerinimų ir daug dalykų būtų galima išnaudoti puikiams siekiams! Turiu pridurti, kad laike savo kal- bos prašyčiau guodotiną pub- liką susilaikyti nuo ginčų: kaslink ypatingų patėmimų arba pasiškinių šiame klau- sime, tai tą gali daryti kas tik nori, nes tas dar labiau pagel- bės visapusiškai apšviesti cze- batų klausimą.

(Tarpe publikos girdėti patvirtinimo balsai.)

Prelegentas. Guodotini po- nai ir guodotinos ponios! At- sižvelgiant į praėjusių meta- šimčių žiląją senovę, aš turiu pripažinti, kaip neatmetamą faktą, kad idėa pridengimo basos papadės nuo karščio ir šalčio atsirado dar pas prieš- istorišką žmogų, sykiu su pir- mu užiežiebimu kultūros. Iki to laiko, kol žmogus buvo lau- kinu, jis apsieidavo be grėžio- ir vaikštinėjo nuogas, kaip pirtyje. Bet nuo to laiko, kaip jis įsitaisė sau stubelę, ji- pradėjo jausti reikalingumą pridengti ir savo papades. Tada tai ir buvo išrastos san- dalijos (naginiutės), zinoma labai da prastos, dažniausiai padarytos, iš palmos lapų Tiesa, neuzilgo jos igavo ir ki- tą parankumą. Kartais, pyk- čio priepuolyje, vyras nusiėmė nuo kojų sandalijas ir šlepsė

jo jomis per savo pačios nuga- rą. Norint galima ašti apie tai paminėta raštuose Plini- jus jaunesniojo. Apie ava- linių panaudojimą tam pačiam mierium mūsų laikuose aš pa- minėsiu vėliau. Moterims tais- laimės laikais nevalia buvo avėti; už tai, gerbiamieji po- nai, tuomet vyrai niekad os savo pačių pantapliu nepa- tekdavo...

Balsas iš publikos. Ak, laimingi!

Prelegentas. Ponai! Aš pra- šyčiau susilaikyti nuo atsilie- pimų, taip ar kitaip galinčių turėti įtakmę ant ramaus mų- sų susirinkimo. Ir taip, grįž- kime prie to. Mēs matome pas assirečius jųjū kareivių apsiavimą, jau padarytą iš metalo ir turintį dvejopą reik- šmę. Jis buvo pridengiamu kojoms ir sykiu galėjo but- vartojamas kaip indas išsi- virt valgi. Jeigu mēs nenor- oms pažvelgsime į dabartinį laiką ir sulygsinsim assirečių kareivių metalinę avalinę su mūsų tautiška vyza, aš esu priverstas suvis atsisakyti nuo apgyrimo paskutinėsios delei- josios delikatnumo ir nestipru- mo. Kas nežino, kad mūsų artojai, išėję vyzoti pavasario laiku artį lauką, atvedavo jaučius sukaptus botagu...

Balsas iš publikos. Juk tas ne iš delikatnumo!

Prelegentas. Ponai! Aš antru syk užmintai prašau nevertoti bepamatinių išsireiš- kimų ir nepertraukti teikėjimo mano minties... — Ir taip, kiekvienu metašimčiu plėto- damosi avalinė igavo sykiu pasipuošimo ir dailės prasmę. Taip, francuziški czebatai XII metašimčio turėjo milžiniškus pentinus apie 60 centimetrų ilgio. Galima numanyti, kokį jie darė skambesį! Štai del- ko tuomet pas francuzus mote- rų širdis greitai budavo nuo- bradžių kavalerių paveikiamos.

Moteriškas balsas iš publi- kos. Šlamštas!

Prelegentas. Paskiaus ap- siavimas iš labai siauro pradė- jo laipsniškai eiti platyn ir XVI metašimčio rycieriai jau nešiojo czebatūs panašius į mėš- kos koją, karvės snukį ar an- ties snapą. Išvaizdžikim, po- nai, kokį neapsakomą skaus- mą turėtų pajauti tas, kuriam tokis gremėzdas užsimintų ant koj os su pusle uvelta! Ant laimės, kojines puslės atsirado tik vėliau, kada viešpatau- jant Liudvikui XIII buvo įvesta madon siauros avalinės. Už tai viršutinė dalis tokios avalinės turėjo plačiai išpju- tą prajierką. Tiejie prajier- kai, neretai apkaišinti puik- kiais kvietkais, tarnavo dau- geliu siekių. Žingunai (kur- jerai) užkavodavo juose lai- škus, virėjai—maistą, augš- tosios kilties kavaleriai, suly- padavimų, butent atnešdavo juose užkışę savo numylėto- sioms gyvas lėlytes...

Moteriškas balsas. Kaip tai poetiška!

Prelegentas. Platus pra- jierkai laipsniškai pradėjo iš- nykti ir czebatūs priėmė tą išsi- platinusią formą, kuri daėjo iki mūsų laikų. Taip, žmo- (Žiur. ant. 6 pusl.)

PETRAS ARMINAS
jo gyvenimas ir darbai 1).

Siemet kovo 18 d. sukako 25 metai nuo dienos mirimo vieno iš gerbiamųjų ir žinomų Lietuvos darbininkų *Petro Armino* (Trupinėlio). Negalime praleisti nors trumpai nepaminė- ję gyvenimą ir darbus to mūsų įžymaus vei- kėjo.

Petras Arminas gimė 16 sėjos 1853 metais (pagal paminklą pastatytą ant jo kapo, tai jis yra gimęs 18 d. kovo 1853 metais; kuri data yra teisinga—nepasisekė patirti). Suvalkų gub., Vilkaviškio apskrityje, Deksniskų kaime. Gimė, anot jo paties pasakymo, „surukušoje grį- čioje“. Ir nelinksmos buvo jo kudukystės die- nos. Jo tėvai Vincentas ir Elzbieta iš Gole- kių. Arminai labiau mėgo stiklę kur išsi- gert, negu rūpintis apie gerą išauklėjimą sa- vo vaikų, kurių jie keletą turėjo, o priegtam buvo apysūrktūs kaimiečiai. Ką jaunas Pet- ras čia galėjo patirti ir kokį atsiminimą galėjo išnešti iš kiekvienam brangių kudukystės me- tų? Ir tik tėvai paėmus žentą (ar užkuri) ant dukters Marijonos, jaunam Petriui pasisekė pa- siekti mokyklą, kadangi tėvas užr. šė savo žen- tui visą gyvenimą, su ta išlyga, kad jauniausią dukterei išmokės kraitį, o Petrą leis į keturia- kliasę apskrities mokyklą Starapoliuje (arba Mariampol). Ištijos į mokyklą Petras Armi- nas mokinosi gerai, kadangi buvo gabus ir darbštus, bet mokyklos jam nepasisekė pabaigt. Vos jam įstojus į III kliaus, jis tapo atimtas iš mokyklos ir atiduotas mokytojų seminarijon Veiveriuose, kurią ir gi su atsizymejimu pa- baigė.

Kokie santykiai buvo tarp tėvų ir Petro, jau parodo šis paveikslėlis. Kuomet, vos jam pabaigus seminariją, 16 d. rugpjūčio 1871 m. Petras Arminas tapo paskirtas mokytojum prie pradamosios mokyklos Alvitos kaime, Vil- kaviškio apskrityje, ir kuomet Petras neturėjo nei skatiko, nei reikalingų daiktų pradėti sa- vistovį gyvenimą, tėvai ir sesuo nieko jam ne- davė. Ir nežinia, kas but buvę, jei nebutų jo pasigailėjęs tulas bernas, kuris paskolino Pe- trui Arminui 5 rublius.

Alvite Petras Arminas mokytojavo 4 me- tus, kur savo geru mokiniu vaikų, savo švel- num ir malonum apsiėjimu, paliko pas visus malonų apie save atsiminimą.

Rugsėjo 13 d. 1875 metais tapo perkeltas į dvikliausę miestiską mokyklą Naumiesty- jū už vyresnįjį mokytoją. Po dvejų metų buvi- mo Naumie-tyj, už pavyzdinę vedimą moky- los, likosi perkeltas už mokytoją prirengiamo- sios kliaos prie Starapoliaus gymnazijos.

Cia jau prasideda literatiškas Petro Ar- mino darbas. Silpnas tuosyk lietuvių judėji- mas dar buvo. Spauda uždrausta, jokių lie- tuviškų laikraščių nebuvo, apart keleto einan- čių Prusuose ir Prusijos lietuvių reikalams pa- skirtų; pagaliau ir tie pats laikraščiai buvo šalininkais germanizmo ir pataikonais vokiečių valdžios. Tik viena „Lietuviška Citunga“ rėdama Šerno, gynė lietuvius nuo suvokietė- jimo.

Vienok jau tautiškas lietuvių atbudima- buvo prasidėjęs. Užsienios, kaip ir Lietu- voje besimokinanti jaunuomenė pradėjo rištis į kuopeles. Senapilė buvo lietuvių veikimo centru. Mokiniai, suvažiuodami ant vakacijų susirinkdavo Senapilėn, kur ir atsibūdavo slap- ti jų pasikalbėjimai. Tokiu budu Petras Ar- minas ir susipažino su prasidedančiu tautiš- kuoju lietuvių judėjimu bei su tuolaikiniais veikėjais. Čia Petro Armino prasideda ir ak- tiviškasis darbas—budinimo lietuvių. Drauge su P. Kriauciūnu, tuolaikiniu mokytojum prie Senapilės gymnazijos (vėliau P. Kriauciūnas buvo „Vilniaus Zinių“ redaktorium, dabar yra mokytojum lietuviškos kalbos prie Senapilės gymnazijos), sėjo tautiškos meilės grudelius jaunoje mokinų širdyse, sėjo meilę prie savo šalies ir kalbos.

Tuomlaik, 1880 m., savo moters paragin- tas, išverčia Igno Krasickio eiles: „Žuvytė“, „Kur geriaus“ ir kitas, o 1881 m. beskaityda- mas su P. Kriauciūnu Liudviko Kondratavi- čiaus (arba Władisław Sirokomla) eiles, ir už- tikęs „Szkola wejska“ (Kaimo mokykla), ryzo

1) Referatas skaitytas Republikonų klube, Phi- ladelphijoj, kovo 31, 1910.

si ją išver- ti į lietuvišką kalbą, ką ir padarė. Toliaus pradėjo versti to paties Kondratavi- čiaus „Piaštų dukte“, vienok dalį tų eilių, bu- tent „Kariška lietuvių daina“ pabaigė jau sirgdamas.

„Aušrai“ 1883 metais pasirodžius, Petras Arminas stropiai ėmėsi už darbo. Platino ją ir šelpė raštais. Taip, jis apie Senapilę išpla- tindavo apie 100 egz. kiekvieno numerio. O reikia atminti su koku pavojum tas platini- mas buvo surištās.

Iš raštų „Aušroje“ 1883 metais tilpo „Kaimo mokslinčia“. Jis ten pasirašė P. Tru- pinėlis ir po tokiu slapyvardžiu jis ir toliaus rašinėdavo. Taip, 1884 m. „Aušroje“ tilpo: „Bitė ir šlapis“, „Kur geriaus“, „Žuikis ant medžioklės“, „Žuvytė“, „Piaštų dukte“, „La- pė ir liutas“. 1885 m. „Aušros“ kalendoriuje randame: „Ant naujo meto“, „Sugrįžimas tė- vo“, „Skendinsys“, „Keleivis ir šunys“. Koks džiaugsmas buvo jo, kuomet pamatė, kad jo raštai tilpo, kad, anot jo, „nežymi ypata“, gali buti naudinga Lietuvai.

Vienok neilgai prisiejo jam Senapilėje bu- ti. Jo susiartinimas su lietuvių jaunuomene, nepatiko rusų valdžiai, ypač Varšavos mokslo apskrities globejui Aputkinui ir Senapilės gymnazijos direktoriui, žinomam šaldruui Sa- lovjeviciui, garsiems svetimų tautų edikams. Ir jie jį pradėjo persekioti. Petras Arminas bu- damas jautrus, giliai atjautė tą neteisybę ir iš- to labai krintosi.

Žinomas mokytojas padėjimas. Menka- alga, iš kurios vos vienas šiaip—taip gali pragy- venti, o su šeimyna reikia jau kėti skurdą ir nedateklų, bet ir tos dar vietos nustoti! O prašalinimu nuo vietos, jį atitraukia nuo nu- mylėtos jaunuomenės. Tas rupestis jį taip pa- kirto, kad pradžioje 1883 metų jis apsigi- Antrą savaitę po vakacijų, kuomet kiek pagi- jės, nors su lazda pa-irimsčiuodamas, pradėjo vaikščioti į gymnaziją, direktorius Salovjevi- čius įteikė jam poperių su nurodymu pasiduoti į dismisiją, t. y. atsistatydinti nuo vietos. Tas visiškai pakirto jo silpnas spēkas—metėsi per burną kraujas ir aiškiai apsiereikšė toji baisioji neišgydoma liga—džiova, kuri veik visus mų- sų rašytojus be laiko nuvaro į kapus.

Netekęs vietos prie gymnazijos ir neturė- damas iško gyventi, su dideliu vargu jis gavo lapkričio 23, 1883 m. vietą prie dvikliausės mokyklos Augustave, kur jis gyvendamas tar- pe svetimųjų ilgejosi savųjų ir Lietuvos. Iš ten dar jis prisijuntė savo moterei eiles „Dusavi- mai“, kuriose apgailėstauja savo draugus ir Lietuvą.

Budamas tarp szeitimų, darbo ir vargo grauziamas, jis ėjo silpnyn, vėl metėsi per gerklę kraujas. Spalio 25 d. 1884 m. turėjo at- siliuosuoti nuo tarnystos ir grįžti namon į Se- napilę. Sugrįžęs Senapilėn atsigrulė į lovą, iš kurios daugiau nebesikėlė. Sirgdamas dar jis rašė ir vertė Mickevičiaus eiles. Bet jo ome- nės silpnėjo, taip kad 6 kovo paliove rašęs, o 18 d. kovo, 1885 metais mirė, turėdamas vos 32 metus amžiaus. Mirė jaunas, apgailėtas draugų ir pažįstamų, ir gailisi jo mirties dabar visa Lietuva, nes ji jame nustojo drąsaus ko- votojo už Lietuvos atgimimą, mokytojaus ir liaudininko—rašytojo.

Kaipo kovotojas už Lietuvos atgimimą, jis skleidė tarpe žmonių tuosyk vienatinį lietu- vių laikraščių „Aušrą“. Nustojo Lietuva jame, kaip mokytojaus—auklėtojo, nes jis budamas pedagogu, su visa širdžia atsidadė tam, pamy- lėjo vaikus ir vaikai jį, sėjo tarpe naujos gent- kartės šviesą ir meilę tėvynės. Ir ne vienas iš jo buvusių mokinių vėliau tapo įžymiu žmo- gum ir kovotoju už Lietuvos nepriugulmybę ir laisvę.

Kaipo rašytojas jis vertė ir rašė del vaikų sakmes, o del žmonių dainas. Pereikim šiandien skersai ir išilgai Lietuvą, aplankykime jos mo- kyklas, ir kur tik rasime išguldomą lietuvišką kalbą—nerasime mokinio, kuris nemokėtų bent kelių Petro Armino eilučių. Visi mokyklų va- doveliai papuošti P. Armino raštais. Nerasime tokios vietos Lietuvai, kur jo dainas šiandien nedainuotų, ypač Suvalkijoje. Kas nežino lie- tuvių kariškiosios dainos:

„Tegul giria šlamščia, uzia,
O mēs trunkaim į karužę“

(Užbaiga bus.)

K. J. Vironis.

PLEŠIKU DAINA.

Pagal Fr. Schiller'į

Vagiam, plėšiam, ką tik gaunam!
Laiką leidžiam sau linksmai.
Ryt po kilpos kojas aušam...
Šiandien gerkim gi, draugai! ..

Męs gyvenam čia liuosybėj,
Džiaugsmą mokam sau atrast...
Miškas tinka naktį guoliui;—
Mus mėnulis mok suprast:—

Jis už saulę mums vis šviečia,
Ar mėš miegam, arba ne;
Jis prie darbo mus vis kviečia—
Ei! Tu mielas mūs' vyne!...

Lai šiandie juodšvarkis dailus,
Kaip pritinka gerbia mus!
O ryto muziks nemeilus—
Diev's lai sergsti jo namus!...

Kad su vynu gerkles plaunam,
Zaidžiam vogtais pinigais,—
Naujas jėgas tad įgaunam—
Keliam puotą su velniais!...

Kad mūs' peilis žmones smerkia,
Be skirtumo žmog širdin...
Kad mergelės liudnai verkia—
Mūsų džiaugsmas aug didyn!...

Ha! Po plynių!... Kaip jie kaukia!
Rausvas kraujas bėg vagoms...
Ten kiti vėl savo laukia—
Ei! Pas'džiaukim tom scenoms!...

Bet... kad atlenk toj' valanda
Kad pas'taiko mus pagaut...
Tad dėl mūs' kardus gauda...
Ak!—tad reikia kojas aut...

Ei! Išgerkim dar po vieną,
Dėl tvirtumo,—dėl drąsos!
Dar mėš laisvi čia šiandieną—
Ryto—viešpats—jis žinos...

S. Strazdas.

18-II-10.

Šeimyniškojo gyvenimo moteris.

Daug matyt įvairių nesutikimų, barnių, išmėtinėjimų viens antram ir ant galo net pasimetimų tarpe vyrų ir moterų. Vyras kaltina savo pačias, o pačios savo vyrus. Čia tankiai buna taip, kaip universaliskas priežodis sako: „kas silpnėnis, tas ir kaltesnis“. Vienok po teisybės, pati kaip silpnėnis esybė, ir turi būti kiek nuolankesnė, kas ir koki ji nebutų, jeigu nori turėti sau ir savo šeimynai laimingą gyvenimą.

Pati, norinti šeimyniškos laimės, turi gerai išmokyti, peržiūrėti ir suprasti viską, kas tinka vyrui, kas jį linksmina arba griaudina, prie to suprasti visus savo nedateklus. Niekas, pa-veizdas, taip nepatinka vyras, kaip dailumas, švarumas, o ypač visotinas namų dailybės užlaikymas; ant to tai ir turi pirma visko apsižiūrėti pati. Butų labai koku prisistatyt vyrą, dirbantį per kiaušias dienas ir naktis ir nešantį visą savo triuso uždarbį į namus, o re-gėt pilną namų dabos išsirimą. Todėl, jeigu pati nejaucia patraukimo arba prisiruošimo prie naminių užsiėmimų, ji dėl savo laimės ir dėl laimės šeimynos turi pergalėti save ir didžiausiu savo reikalu pasistatyti—gerai vesti namų dabą. Tas bus lyg kokis didvyriškas pasiaukavimas iš moteries pusės. Šeimyniška laimė rymo tikrai ant abiejų lyčių nusileidimo ir bendro pasiaukavimo. Tiesa, daugelis moterų be saiko perdaug daveda tas aukas ir sa-vo gerumu įeina padėjimui vergių savo vyrams, nužemindamos tuomi savo vertybę ir išmokinamos vyrus prie šeimyniško despotizmo. Tas, paskutinis ant tiek yra dėl pačių blėdingas, ant kiek blėdingas visos šeimynos laimei ir ateičiai. Išmintinga, gera pati, visados mokės pastatyt save taip, kad vyras nedrįs rusčiai prie jos atsikreipti, kaip prie vergės; ji suvis nejauciama dėl vyro užlaikys savo tiesas ir pastatys jį žiūrėt ant savęs ne kitaip, kaip ant draugo ir pagelbininke visuose gyvenimo tingniuose. Nėra, ant galo, nieko taip

nedailaus, kaip apsiėjimas pačių su vyras, kaip su tarnais, apsunčinimas jų nereikal-ingais pageidmais, noras parodyt savo didybę ir galybę ant vyrų. Toks pasivedimas vienų ir ki-tų vergystėn vertas pilno papeikimo. Moterims pridėri išsidirbti gražiausį taktą. Iš visų ypa-tybių, puošiančių moterį ir pralenkiančių pa-viršutinę ir vidurinę moters grožį, bių,—taktas yra pati didžiausia ir gražiausia jos ypatybė, ir moteriškė, neturinti jo, negali padaryti laimės ne tik savo vyrui, bet ir sau.

Pati turi mylėti vyrą, suvienijus savo lai-mę su laime vyro, ir dalintis su juo viena lai-me iki pat grabo lentai. Tuose atsitikimuose, kada vyras blogas draugys-tei, ir ši atsišalina nuo jo, pati turi mylėti vyrą labiau, kaip kada nors, kadaangi sunkioje valandoje vyrui labiau-siai reikalingas teisingas rodos davėjas, atsi-da-vusis draugas. Ir kaip dažnai atsitinka, kad pačios sugrąžina vyrus ant kelio teisybės, do-rybės ir gerumo, nusivirusios ant priešingo ke-lio. Žinoma, panašiuose atsitikimuose pa-dėjimas pačios baisesi apsunčintas, nes nėra gali-mu mylėti prasikaltelį. Vienok, kokį pasigė-rėjimą turi jausti pati, jeigu jinai savo meilės jėgomis ir pasiaukavimu padarys vyrą naudi-n-gu draugystės nariu! Iš kitos pusės, išmin-ga moteriškė niekad neapsunkins vyrą savo malonėjimais ir švelnumais netinkamam laike; ji niekad nebus užsispyrus, žinodama labai gerai, kad per didelis ir ne vietoje malonių ai-kvojimas atšipina jos ir vyro jausmus, atšaldo meilės karštį. Malonės ir visokie pačios švel-numai ne užmano vyrui nieko valandoje susi-krimitimo, nuliudimo, nuostolių, ligos. Tokiuo-se atsitikimuose pati turi būti ne glamonėjimo-si lėle, bet geru angelu, tasi jam suraminima žodžiuose. Ji paliks vėl gi didžiai neapken-čiama, jeigu pradės didint vyro nuliudimą bardamosi, skundais, ašaromis, keiksmiais ir kaip katė draskymais. Reikia teisybė ištart, kad moteriškė visuomet perviršija vyrą, kada tik nori, su meile, teisingumu ir draugišku pri-sirišimu.

R. Baltrunas.

(Užbaigta seka.)

SPALVA.

Tankiai prieina iš gamtos grožybės spal-vų stebėties. Žaliuoja miškai, pievos, šian-ten kvietkelės puošia laukus; prasideda audra... ir ji tur savo spalvų grožybę. Kas nematė puikios orarykštės arba „Laumės juostos“? Bet kas tai yra spalva, nuo ko paeina jos įvairu-mas, mažai kas težino.

Męs šviesą apturim nuo saulės. Paprasta saulės šviesa neturi jokios spalvos. Bet iš tik-ro taip tik rodosi. Jeigu arčiau pradėsim iš-tyrinėti saulės šviesą, tai suprasim, kad ta švie-sa turi kaipi baltą spalvą.

Nueikim dabar pas vandenį. Jeigu sau-lei šviečiant pradėsim taškyt vandenį, tai prieš saulę pamatysim įvairias spalvas panašias ora-rykštės spalvoms. Dabar imkim gabalėlį kam-puoto ir šlifuoto stiklo. Statom jį prieš saulę. Tuoj matom, kaip ant mūsų kambario sienų krinta įvairios spalvos. Nuo ko tas viskas pa-eina? Męs žinom, kad šviesa susitinka su ko-kiu nors daiktu, jeigu per jį pereina, tai pe-reina ne stačiai, bet lūžta. Ne visi šviesos spin-duliai lūžta vienodai: vienų spindulių lūžimas didesnis, kitų mažesnis. Taip sulužę saulės šviesos spinduliai susiskaldo ant tų spalvuotų spindulių, iš kurių susideda saulės šviesa. Saulės šviesos spinduliai susidurę su debesimis lūžta ir už tai ant debesų mėš matom spalvuo-tą juostą, vadinamą orarykšte. Orarykštė ro-do, iš kokių spalvų spindulių susideda saulės šviesa. Tų įvairių spalvų yra tik trys. Jeigu kas nori žinot kokios tai spalvos, tai tegu pa-žiuri į orarykštę ir paima dvi kraštutines ir vi-durinę spalvą. Visos kitos spalvos yra šių tri-jų spalvų mišinys. Nuo įvairios proporcijos šių spalvų paeina ir spalvų įvairumas. Tenai, kur visai šviesos spindulių nėra, mėš nieko nema-tom arba matom taip vadinamą tamsumą, ne-va juodumą.

Dabar klausimas: nuo ko paeina įvairių daiktų įvairios spalvos? Jeigu mėš paimsim įvairius daiktus, tai mums tuoj mesis į akis, jog per vienus jų šviesa pereina, per kitus be-

veik pereina ir per trečius visai nepereina. Ne permatomos medžiagos buna tai baltos ir juo-dos, tai tamsios ir šviesios, tai spalvuotos. Iš kur tas įvairumas? Daiktai, per kuriuos švie-sa pereina bus permatomi. Bet nėra tokios medžiagos, per kurią pereitų visi šviesos spin-duliai—visuomet jų dalis atsimuša. Juo dau-giau šviesos spindulių pereina, juo labiau per-matoma medžiaga. O kuo daugiau spindulių atsimuša tuo ji mažiau permatoma. Jeigu visi spinduliai vienodai atsimuša, tai daiktas rody-sis mums baltos spalvos; jeigu gi spinduliai neproporcionališkai atsimuša, tai medžiaga bus tokios spalvos, koki spinduliai atsimuša. Ki-taip sakant, medžiagų spalva paeina nuo to ko-kių spalvų spindulių nuo tos medžiagos atsi-muša. Bet dar buna ir trečias atsitikimas: tai kada spinduliai ir neatsimuša ir nepereina per šviesą. Tuomet medžiaga kaipi prarija švie-sos spindulius arba kitaip sakant, tuomet švie-sos spinduliai išsisklaido žinomoj medžiagoj. Jeigu šviesos spinduliai atsimuša ir jeigu per-paimtą medžiagą nieko nematom, tai išeina, jog mėš ir pačios medžiagos nematom arba kitaip sakant mėš matom tik tamsumą (juodumą). Bet ištikro juodos daiktus mėš matom; mėš juos matom, nes jie neatmušdami nuo savęs šviesos spindulių išsižymi tarp kitų medžiagų. Tokiu budu juo kokia medžiaga daugiau spin-dulių prarija, tuo ji tamsesnė; juo mažiau pra-rrija, tuo šviesesnė. Nėra medžiagos, kuri visus šviesos spindulius prarytų, arba atmetų, arba praleistų. Tik paimkim gerą stiklą. Jis per-matomas; bet ištikro jis atmuša dalį baltų spindulių. Tą baltą šviesos spindu-lių dalį atmuša stiklo paviršius; viduris gi stik-lo neatmuša bet prarija šviesos spindulius (ži-noma, nedaug). Sudaužykim stiklą į smul-kius gabalelius (stiklines pieškas) ir tuom pa-didinsim stiklo paviršių. Dabar kiekvienas stiklo gabalėlis atmuša šviesos spindulius (bāl-tus), o kadaangi tų daiktų paviršių daug, tai seniaus nematomi balti spinduliai, dabar susi-deda ir stiklo pieškos išrodo baltomis. Tą pa-tį matom ir su juodais daiktais. Taip, jeigu su-trinsim grifelį (juodą), tai gausim baltus mil-telius. Tas nurodo, kad nuo juodo grifelio at-simuša taipat gi balti spinduliai; bet jų taip maža, kad akis nemato.

Dabar žinom, kodėl mėš matom įvairių spalvų daiktus; bet čia kyla naujas klausimas: kodėl įvairios medžiagos įvairiai atmuša, pra-rrija arba perleidžia įvairius spindulius? Čia susiduriam su klausimu: kas tai yra šviesa? Mokslas išaiškino, kad šviesa yra tam tikras ir tam tikros medžiagos judėjimas. Ta medžiaga užima visas vietas tarp visų padangės kunų, pereina per orą ir užima tarpus tarp molek-ulių ir atomų. Tos medžiagos, vadinamos eteru, judėjimu nuo saulės pasiekia mūsų žemę (maž-daug per 8 min.) ir čia per akį susiduria su matymo nervais. Nervas judėjimą perduo-la smegenims ir smegenis tą judėjimą atjaučia, kaip šviesos judėjimą. Kadaangi-ne visi švie-sos judėjimai vienodi, tai ir mūsų smegenis at-jaučia įvairius šviesos judėjimus arba, kitaip sakant, mėš pažįstam įvairias spalvas.

Šviesos judėjimų įvairumas paeina nuo įvairių priežasčių. Taip, šviesos judėjimas sa-vo kelionėj susiduria su įvairiom medžiagom, tos įvairios medžiagos įvairiai atsiliepia ant šviesos judėjimo ir jis prima įvairias formas. Kadaangi gamtoj pilna įvairių įvairiausių me-džiagų, o jos visos skiriasi tarp savęs tik vidu-rinės medžiagos judėjimo įvairumu, tai ir švie-sa per vienas medžiagas labiau pereina, nuo kitų labiau atsimuša, o kitos medžiagos labiau tą šviesą prarija.

Toks spalvų įvairumo išaiškinimas vie-niems pasirodys gana prastu ir suprantamu, bet daugumai gal pasirodys negalimu, nes ta dauguma priprato viską mastuoti tuo mastu, kuris jai rodosi atakančiausias. Bet neviskas taip yra, kaip rodos. Saulė rodos sukasi apie žemę, bet taip nėra. Kada traukinys ir vežimas važiuoja į vieną pusę, tai keleiviai iš traukinio rodosi, kad vežimas ritas atgal; mėnulis rodosi sukasi iš rytų į vakarus, bet to visko nėra. Taip ir daiktai išrodo spalvuotais, bet ištikro spalvuotų daiktų nėra. Jeigu kitaip mūsų akis butų sustatytos, tai mėš visai kitokias spalvas matytum. Ir ištikro yra žmonių, ką nemato, paimkim—mėlynos arba žalios spalvos. Nėra spalvuotų daiktų, yra tik įvairų šviesos spin-dulių atsimušimai. Spalva—tai abstrakcija.

Askelaaz.

11-II-10.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

— „Bo—oze caria chrani“ ...
— Ur—ra—aa ...

Iš—už gatvės kampo prieš vagoną išbėgo keli vaikai, išbėro šukaudami ant gatvės, tarsi mešti iš augšto, paskui jų skubiniai ir be tvarkos, juodu kyliu išsibriovė gatvėn gausia žmonių su trijų spalvų vėliavomis ir ėmė bailiai šaukti:

— Ur—ra! Sustok, vaikail...
— Šalin konstitucija ...
— Nenorime ...
— „Bo—oze caria chrani“ ...
— Ur—ra—a!

Žmonės stumdėsi, užbėgdami vienas už kito, mojuodami rankomis, svaidė augštyn kepurės, visų priešakyje nuleidęs galvą, tarsi jautis, ėjo Melniko-vas su sunkia lazda rankoje, ant kurios plavė savo tautiška vėliava. Jis žiūrėjo į žemę, kojas kelė augš-tai ir, tur buti, labai sunkiai mynė jomis žemę—prie kiekvieno žingsnio jo kunas drebėjo, galva gi linga-vosi. Jo ryksmas skyrėsi iš nelygaus skjstų, supai-niotų šauksmų chaoso, daugumos dejuojančių atbal-sių ...

— Nenorime apgavystės ...

Paskui jį, šokinėdami ir kraipydami kaklais, ri-tosi gatve kaž—kokie tamsūs ir pilki sudraikyti žmo-nės, jie kėlė galvas ir rankas augštyn, žiūrėjo į na-mų langus, puldinėjo ant trotuarų, numušinėjo nuo praeivių galvų kepurės, vėl pribėginėjo prie Melni-kovo ir šaukė, švilpė, grobėsi vieni už kitų, sukosi į kruvą, Melnikovas gi, mojuodamas vėliava, dejavo ir užė, tarsi didelis varpas:

— Šalin kramolą—a!... Šalin apgavikus ...

Sto—ok! ...

— Girtas, ar ką? — šaltai pamislijo Jevsiejus.
— Stok! — augštai iškėlęs vėliavą ir galvą, su-komandavo šnipas. — Giedo—ok!

Ir iš jo plačios burnos išsiveržė laukinis ir nuo-bodus ryksmas:

— Bo—o ...

Netvarkiai ir baisesi, yt alkanų paukščių burys, suplasnojo įtempti šauksmai, įkibo į šnipo balsą ir pridengė jį savo skubinu, godžiu šauksmu:

— Ura—a, carui ... Kepurės nuo galvos! ...

Kriksčionja! Po senvei! ... Šalin išdavystė!

Vagone pasidarė tyku, visi stovėjo, kepurės nu-simetę ir, tylūs, nubalę, žiūrėjo į gatvę, apkabiniusią juos neramiu, purvinu rinkiu ... Bet persirėdęs žmogus nenusiėmė kepurės. Jevsiejus pažvelgė jo rustų veidą, pamislilijęs:

— Drąsų nuduoda ... — ir ėmė žiūrėti į gat-vę pro langą, kreivai šypsodamas. Jis gerai numa-nė tų neramių, puldinėjančių žmonių menkumą; jis aiškiai suprato, kad juos plaka iš vidaus tamsi baimė ir kad ji stumdo juos iš šalies į šalį ir kad jie korvoja su ja, svaigindami save baisesi šauksmais, norėdami daroditi sau, kad jie nieko nesibijo. Jie bėginėjo aplinkui vagono, yt gausia šunų, tik ką paleistų nuo grandijos, beprotiško džiugumo apimti, nesuspėję pasiliuosuoti nuo paprastos baimės ir, matomai, ne-galėjo atsidrasinti eiti toliaus plačia, šviesia gatve—nemokėjo surinkti savęs į vieną kuną, bėginėjo, rė-kavo ir bailiai dairėsi aplinkui, kaž—ko laukė.

Štai palei vagoną sustojo liesas, smailabarzdus muzikėlis suplyšusiuose kailiniuose, jis užmerkė akis, pakėlė veidą augštyn ir, išžiojęs alkaną burną su gel-tonais dantimis, rėkia plonu balsu:

— Ša—alin ... nereikia—a ...

Iš įtempimo ir baimės per jo skruostus rieda ašaros, ant kaktos blizga prakaitas; nustojęs rėkti, jis nulenkia kaklą, su neužtikėjimu dairosi, pečius pakėlęs, ir, vėl užmerkęs akis, rėkia, tarsi jį kas mu-ša ...

— Ga—ana—a!

— Štai ir aš taip pat rėkčiau, — pamislijo sau Jevsiejus. Jam buvo juokinga žiūrėti į muziką, podrang gi su tuo, gaila savęs ir jo.

Jis matė pažįstamus, visados rusčius kiemsargių veidus, usnotą snukį padoraus ir pikto Klimičo, tar-navusio už bažnytinį sargą, alkanas berniukų—huli-ganų akis, nusistebėjusius snukius kaž—kokių bailių muzikėlių ir jų tarpe kelias stovylas, kurios visus stumdo, visus veda, sotina tuos bevališkus, alkanus kunus savo valia, savo ligotu bailumu. Jis gerai su-prato, kad visi tie smulkūs žmonės taip gi, kaip ir jis pats gyvena ankštoje bailumo nelaisvėje ir neturi spēkos ištrukti iš jos—ateina pas juos stipresnis ir apima juos, ateis diktesnis ir ačiu jo valiai jie išardo seną bailumo buveinę, idant įkurti naują. Dabar, atskirtas nuo jų vagono langų stiklais, jis apžiurinėjo juos iš šalies ir iš augšto, jo akis dang ko apėmė, viskas buvo jam aišku iki pasibaurėjimui, širdį čiul-pė nuobodumas ir rustybė ...

(Toliaus bus.)

„Auszros“ Dr-stēs Kp. Sīuomi pranešu Brooklyn New Yorko A. D. kuopai, kad a'ejo labai svarbūs laiški, kurie reikalauja neatidėtino svarstymo. Todėl meldziū visus narius butinai atsilankyti 18 balandžio vakare „Vien. Liet.“ redakcijon.

Sekr. J. Baniulis.

Ant pardavimo.

Groser storis, geroj vietoj, puikus business, del lietuvio, 70 Hudson ave., Brooklyn, N. Y.

Gera lietuviui proga.

Parsiduoda lietuvio buėernia, labai geroj vietoj, lietuvių apgyven-toje; daugiaus lietuviškų krautuvių nėra tame miestelyje. Pardavimo priezastis—iškeliavimas į Lietuvą. Kreipties per laiška ar ypatskai, žinomi antrašu:

Paul Sapiego, Box 403, Great Neck, N. Y.

Kudi žmonės.

Nekurie žmonės visada bu va kudais, nepaisant ką jie daro. Jie valgo gal but gerą maistą ir išrodo tartum jie butų geroje sveikatoje. Tačiau jie negali buti sunkesniais ir tvirtesniais. Geri gydytojai sako, kad tas paeina nuo vidurinio nesveikumo, kuris nėra taip blogu, kad priverstų žmogų įieškoti gydytojo pagelbos, bet gi jį priverčia nesmagau ti apie savo padėjimą. Mūsų patarimu yra pabandyti Trinerio Amerikoniško Kartaus Vyno Elixirą, kuris sutaiso žmogaus gromuliojimą, sutvirtina raumenis ir vidurius ir sugrąžina jiems sveiką veikimą. Tiems, kurie gali gerai pavalgyti, bet už valandėles vėl jaučiasi alkanais ir tiems, kurie neturi gero apetito, ši gyduolė bus gera pagelba. Vartok ją pilvo, vidurių, kraujo ir nervų ligose. Aptieko-e Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Kas nori but sveiku ir drutu.

Gaukite knygutę „Istorija dručiausio žmogaus ant svieto arba Antano Kandrotos biografija“, kur esti nurodoma ir mokoma, kaip užsilaiykti sveiku bei tapti drutu. Knygutę susideda iš 38 pusl., 10 skirtingų paveikslų. Kastoja 25 c. Prisiuntimas 2 c. Ant. Kandrotas, 126 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Tautiški paveikslai.

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas. 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas. Paveikslų miera 22x28 colius. Prekė 85c. kožnas. Paveikslas Revoliucijos Lietuvoje. Didumas 22x28. Prekė \$1.00. J. J. PAUKSZTIS & CO. 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Dr. Aldona Szpimute-Jankaučiene, apgyveno po nr. 265 Berry st. prie Grand st., Brooklyn, N. Y. Gydo visokias ligas moterų, vaikų ir vyrų. Nuo 8-10 ryte. VALANDOS: Nuo 2-3 po piet. Nuo 7-8 vakare. Telephone Greenpoint 8.

Visiems žinomas FERDINAND HARTMANN M. D. Garsusis New Yorko Daktaras sako: Kad sergi, jau nesivargyk ilgiau; atei ar parašyk, išgydysiu tave!

Per 30 metų daktaravęs, tyrinėjgs medicinos mokslą ir gyduolių veikmę, kurios geriausia gydo žmogaus kūną. Pabaigęs universitetą per 20 metų gydžiau Dužiamjani New Yorko Vyrus ir Moteris ir išgydžiau greitai ir gerai.

10 metų atsidavęs mokslui studijavau metoda Paryžiuje, Londone, Berlyne ir kitur, surasdamas naujausias gyduoles išgydymui visokių ligų. Sugrįžęs iš Europos daktari bendrove išrinko savo pirmosdžiū: o dabar užkviėtu sergančius su visokiomis ligomis, nes pataikauju visą savo mokslą sergantiesiems. Sveikus mokinsiu kaip užlaikyti sveikatą, o sergančius išgydysiu, nes BE SVEIKATOS NĖRA LAIMĖS ne darbininkui, ne biznieriui.

PROGRESAS MEDIKALISZKAM MOKSLE!

Tik tie daktarai pasekmingai išgydo, kurie tūmija į medicinos mokslo progresą, kurie to nedaro, negali sergančius išgydyti, už tai kad užraso gyduoles ne naujausio būdo, nes naujausi medicinos pažeriniai tokiems daktarams nežinomi yra. Ar tai jie užmiršo ar nenori žinoti, netėmiantį mokslą, kad

KRAUJAS YRA TAI PAMATAS IR SZALTINIS SVEIKATOS. Gyduolės, kurios nepataiso kraujo yra negeros ir negali išgydyti ligas, nes blogas kraujas pradžia visokių ligų.

NAUJAUSIAS BUDAS PRITAIKYMUI GYDUOLIUI! Užtikrinu, kad mano visos gyduolės yra pritaikytos prie kiekvienos ligos, už tai ir daugiausiai sergančių išgydau ir tuos, ką kiti daktarai neįstengė. Jei aš paakysiu, kad galit tave išgydyti, tai tikrai apturėsi sveikatą.

PASARGA: Sergekis, nesiduok suvilioti humbugo Institutui, kurį valdo visai ne daktaras, bet šarlatanų kompanija; kaip matoma, galėjo surinkti kuponu paveikslėlius iš tabako bei nuo cigarečių pakelių, buk tai išgydyti su mūsiojo daktaro paveikslu viduryje. Daktaras, kurio jau nėra ant svieto, nieko negali išgydyti; o geras-teisingas daktaras, kuriam samartu su apvaiskais draugauti, tai jiems nebenaus. Kad apginti žmones nuo suvadžiojų, tai prašant draugams-daktarams, ir teisingiems žmonėms, kuriuos išgydžiau, aš apsigarsinau, kad serganti žinotų, kur atrasti tikrą sveikatai pagelbą.

ATSISZAUKUSIUS APSIMU ISZGYDYTI Reumatizma, skandėjima snarčių, kaulų, strėnų, kojų, pečių ir šonų. Užkietėjima, skandėjima ir nedribnų vidurių. Galvos skausmą, širdies, inkstų ir pliančių ligas. Greito palaimo, sunk- kas kvėpavimas, slogų, ir nusilpnėjusius vyrus. Didelio supykimo, dyspepsijos, nervų ligos, teipgi nuo jaunystės klaidų, ligučių nevelkumų, sėklos nubėgimo, blogų rapnų, visokių užsi- krečiamų saptų ligų. Teip-pat MOTERŲ: s arsimųjų mėnesinių, baltųjų teėjimo, gumbo ir visokių moteriškų ligų; nestokit kad kiti daktarai jums nepagebėjo, aš kad apsimu, tai ir išgydysiu sveikata ir užsienėnėms ligas. Geriau, kad iš kartų pas mane atsiszauktum, pirmiau negu kur kitur; jei ne asabiškai, tai parašyk lietuviškai. Rašyk kaip mokl ir kaip jauti nevel- kumus esantį, aš supras, ištėrin, duosiu rodą, kad reikės pritaikyti gyduoles, kurios yra geriausios ir naujausio išradimo, o apturėsi sveikatą, bė skirtumo kaip toli gyvenate AMERI- KOJE, KANADJE, ANGLIJOJE ir kitur.

ADRESAS: Dr. Ferdinand Hartmann M. D. 218 East 14-th st., New York N. Y. Ofiso valandos kasdien nuo 11 iš ryto iki 1, nuo 2 iki 5 val. po pietų. Šventadieniais nuo 10 iki 1. Vakaris Panedėlyj ir Pėtnyčioj nuo 7-8.

„VIENYBES LIETUVŅIKŪ“ AGENTAI.

- W. Sarpalius, Alden, Pa. Baltimore, Md. J. Luis, 521 W. Baltimore st. Lit. National Library, 112 Green st Brooklyn, N. Y. E. Fromas, 78 Grand St. T. Jarmala, 217 Berry St. J. Ambraziejus, 120 Grand st. Cambridgeport, Mass. S. Gritz, 541 Main St P. Barkevičius, 719 Main st. Chicago, Ill. Jos. Valmeris, 168 W. 18 th st. P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave E. St. Louis, Ill. K. J. Baranaukas 452 Collinsville ave Easton, Pa. Feliksas Raulynaitis, Box 196 Kenosha, Wis. M. K. Petrauskas, 918 Gunie st. Montello, Mass. B. P. Miškinis, Box 124 Newark, N. J. V. Ambrazevičia, 178 Ferry st. New Britain, Conn. M. J. Czeponis, 21 Pleasant St J. Mažeika, 28 Connerton st. New York. J. M. Danielius, 64 Gansevoort st. Pittsburg, Pa. J. G. Miliaukas, % Union Saving Bank Scranton, Pa. J. Petrikis, 1514 Ross Ave So. Boston, Mass. N. Gendrolis, 224 Athens St So Manchester, Conn. A. Zokaitis, 30 School st. Turners Falls, Mass. K. P. Szimkonis, box 671 Waterbury, Conn. J. Zementaukas, 39 W. Porter St Worcester, Mass. Chas. Zemašius, 45 Ward st.

BROLIAI, PAS SAVO! Tikras Lietuviškas Dziegormeisteris ir Auksorius

Užlaikau visokių Dziego- rėlių, Lencigėlių, Ziedų. JOSEPH MITKOS Grand & Bedford ave., Brooklyn, N. Y. (Naujam Grochowskio name)

ISMOKSI ANGLIŠKĄ KALBĄ DOVANAI!

Jei Amerikoje nemoki angliškos kalbos, tai pats žinai, kad esi nebylys. Bet kiekvienas lietuvis, jei tik nori, gali gerai ir lengvai išmokti DOVA- NAI. Kiekvienas, kuris tik per mane užsirašys sau, arba kitą naują skaitytą laikraščiu prikalbins, prisiunčiantis \$2.00 ant mano vardo, apturės vieną iš dien pamintų laikračių: „LIETUVŪ“, „LAISVĄJA MINTI“, „VIENYBĖ“ arba „KOVA“ per metus, teip-pat garsiąją didelę knygą, verstą iš prancuzų kalbos Baltramiejaus Naktį, kurios kaina 75c ir teip-pat Gramatiką. Mokytojų angliškos kalbos, parašytų vi- siems gerai žinomo J. LAUKIO. Kaip tik prisigis 2 dol. už naują skaitytą, tuojaus viską apturės. Metas skaitosi nuo dienos užsirašymo. Duodu dovanas, kad laikračių skaitytojai dangintų ir lietuvių, kaip ir svetimaučiai, turėtų gramatiką, išmokyti anglišką kalbą. „RAISTA“ dar galima gauti, prisiunčiant 1 dol. extra. J. Naujokas, 120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.

Ofisas 224 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.

PINIGŪ SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siun- ti pinigus į krajų savo giminėms arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausia nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gaut šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkortių prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikietus ant geležinkelių galima gauti iš New Yorko į pietines ir vakarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip to: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

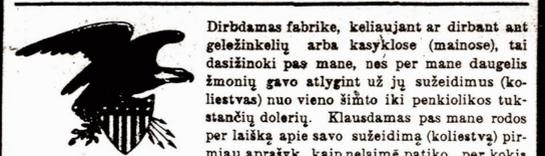
DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŪ.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiš- kas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Paukztis ir K. Brazys, 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

JEIGU ESI SUŽEISTAS

Dirbdamas fabrike, keliaujant ar dirbant ant geležinkelių arba kasyklose (mainose), tai dazižnoki pas mane, nes per mane daugelis žmonių gavo atlygint už jų sužeidimus (kol- liestvas) nuo vieno šimto iki penkiolikos tuk- stančių dolerių. Klausdamas pas mane rodos per laiška apie savo sužeidimą (koliestvą) pir- miau aprašyk, kaip nelaimė patiko, per kokią priežastį (pričinį), kelintuose metuose, mėnesije ir dienaį ir idėk už du centu stampą dėl atsakymo, o gausi rodą, kuri Tau bus naudinga. Aš šimtams žmonių pagelbėjau sužeidimų reikaluose, pagelbėsiu ir Tau. Jeigu esi sužeistas, tai kuoveikiau duokite man žinia: nesiduokite kompa- nijai apgaut. ADRESAS: JOHN W. SAUKAITIS, Room 019, 150 Nassau st., New York.

NAUDOKITES ISZ GEROS PROGOS!

(\$110,000,000 (šimtas dešimts mi- lijonų dolerių) paskirta dėl iškasi- mo kanalo, kurs bus ddsimts my- lių ilgio ir penkios pločio, ir trauksis visu East New Yorko pakraščiu, kurs vadinas Jamaica Bay, tarp Rockaway ir East New York, bus tai didžiausia prieplau- ka (portas) kariškiems ir tavori- niams Suvienytų Valstijų ir visų viešpatysčių laivams. Tą lindija nutarimas 13 d. Lapkričio 1909, komisijos The Canal Terminal Board City of New York, ir pri- pažinta per kongresą 10 d. Vasa- rio, 1910, Washington, D. C. Planai buvo patilpe visuose lai- kraščiuose New Yorko. Tai-gi da- bar da galima pirkti gana pi- giai lotus nuo \$450.00 iki \$750.00. Galima žinoti visiems kad ta vie- ta bus didele biznio vieta, kaip tai: įvairiausias štorai, hoteliai, ir tt.: tai žemė turi pakilti į gana aukštą kainą. No eleveiterio tik 4 bliokai už 5c į visas dalis miesto galima davižuoti. Pas vietinius asabiš- kai ar per laiškus su visokia in- formacijomis pas: M. Valentiniavė, 1831 N. Main Ave., Scranton, Pa. M. Alyta, 224 E. Main St., Ply- mouth, Pa. P. W. Birštonas, 205 S. Oak St., Shenandoah, Pa. J. W. Paskevich, 142 --- 151 S. Oak St., M-t Carmel, Pa.

Lietuviškas Dziegornikas

Sziuomi užsiimu jau 20 metų. Užlaikau visokios rusies laik- rodžius, sieninius, pastatomų ir kisonilnius vyriausios moteris- kės, aukštines ir siūdėnines rotėdėlius, visokius žiedus, apš- likas, auskarus ir branasletus teipgi vindažonė žiedus, rade- dū literas, dienas, mėnesų metus su vardais dykal, Teipogi tai sau sinco vieno pamintus ir o pamintus dalgus. Gausite už pigią prekę suatėkančią rašytę. Norint užsistordieruoti laikrodėį ankstai ar silda- binti, ir pasizeknoti, tegul prisiunčia savo tikra- adresą, ir 30 ct. o mes prisiunsim ant Express ir peržiūrėjęs gali užsimokėt pinigus ir pasiunt.

VINCAS URMANAVICZIA, 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

LIETUVIŪ DAKTARAS. ZINOMAS

Daktaras draugysčių: Šv. Jurgio, D. L. K. Gedimino, Šv. Petro ir Povilo OFISO VALANDOS: TELEPHONE: 8-10 A. M. 1-2 A. M. 1950 6-8 A. M. GREENPOINT.— DR. H. MENDLOWITZ, 271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

DR. RICHTER'S "PAIN-EXPPELLER"

Druti muskulai natėnėis naudos, jei jus Romatizmas kankina. Su PAIN EXPELLERIU, jei drūdai suberkti atnėš Jum tuoį palengvintimā ir prakalins priežastį skausmų. Remiant aptieku su 25c ir 50c F. Ad. Richter & Co. NEW YORK. Temikit antAnkero ženkle apsaugoimo DR. RICHTER'S "PAIN-EXPPELLER" Martus Realty Co., 120-124 Grand St., Brooklyn, N. Y. Telephone, 2427 Greenpoint.

Iš Europos nuolatos pareina viso- kiam pasirinkimui knygų rusiškų, mažarusiškų ir lenkiškų; taipgi gra- žiausių avirčių (post-karčių), lie- tuviškų ir lenkiškų. Pardarinėju ir užrašau laikraščius lietuviškus, len- kiškus ir rusiškus, čianyčėius ir iš Europos. J. MILEVSKI, 120 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

THE LACKAWANNA

Parankiausiai geležinkelėi Europon keliaujantiems. Linijos sueina prie Trans-Atlantiskųjų laivų. Nebran- giai perdavinėja bagažą ir perveža pasażierius.

The Road of Anthracite

(Kietųjų auginių kelias). Trumpiausias kelias į Buffalo. Tiesiai ir Scrantoną ir Anglij Sritį. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, Chicago ir Va- karų keturi traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakarių, kasdien. Tarpe visų vietinių Punktų nuola- tinis ir parankus susinešimas. Artymesnių informacijų apie kai- nas, traukinijų begiojimą, etc., kre- ipkitės pas savo vie- tinį agenta arba ra- šykite pas: George A. Cullen, General Passenger Agent, 90 West Street, N. Y.

New Phone 1284 — R. PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILŠAUSKO.

Geriausia užieža lietuviams. Salė mitingams ir susirinkimams. Priek tam laikau kriaučyste. Ste- liuotus siutus dirbu pagal naujausią madą, už prieinamą prekę. Reikale nepamirškite savo lietuvių. 243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa. Hotelis žemai, o kriaučystė viršū.

MOKINKIMĖS PATYS

Gramatika angliškos kalbos mokin- tis be mokintojo (apdaryta) \$1.00. Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokintojo 15 c. Naujas Budas mokintis rašyti be mokintojo..... 10 c. Aritmetika mokinimuisi rokundy, su paveikslais (apdaryta)..... 35 c. Pinigus siųskit per Money Order kuo adresu P. Mikolainis, Box 62, New York City.

Advertisement for Garsinti Sava Stebukinga Gydyma, Collins N.Y. Medical Institute, featuring portraits of various medical professionals and text describing their services.

PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS - pas PETRA A. DRAUGELI. Skanus alus, gardi ariekla, elius, višokis vynas, kviepianti cigarai, ir puikių užkandžių. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atskaitos vietos, o busit užgandinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Advertisement for DR. ALEX. O'MALLEY, Specialistas. 1880 Per suvirš 22 metų 1910 ai pasekingai gydžiau visokio budo RUPTURA vyru moteriu ir vaiku.

TIKRA RUPTURA VANDENINE RUPTURA NETIKRA RUPTURA be peilio ir be skausmingų arba pavojingų operacijų. Aš per paskutinius metus išgydžiau šimtus ligonių (įsų pačių apeliokėje), pas kuriuos galit pasiklausti apie mano gydymą; niekas su manim nesusiliginu šioje gydymo šakoje. Išgydyti ligoniai geriausias liudymas. IŠGYDINTAS PIRM PENKIU SUVIRŠ METŲ tebesveikas - nebenešioja diržų. John Willinger, superintendantas Susquehanna (Stegmeier) bravoro, Nanticoke, sako: „Aš įtvauru rapturą nuo kelimo sunkių daktų. Lankiau įvairius gydytojus, kurie sakė mano liga esant neįgydoma. Jokie diržai negelbėjo, pakol nūjau pas dr. O'Malley. Aš dabar sveikas. Neturiu jokių skaudėjimų, jokių išsiveržimų ir mielai pasakaju kitiems kenčiantiems, kas mane išgydė. Dirbu bravoro kasdien ir seniai numečiau diržus, nes man jų nereikia.“ Tai vienas iš daugelio liudymų nuo dėkingu išgydytu ligoniai. Šimtai panašių liudymų sudėti mūsų raštineje. Atsiunsk 2c markę ir gausi mano knygučių apie rapturą, su paveikslais, uždėkų.

Dr. O'Malley Medical Offices, 158 Washington Street, Wilkes-Barre, Pa., kur lietuviškai ir lenkiškai susikalbama ir susirašoma.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius VISOKIŲ ABROŽŲ. Darbą atlieku puikiai už priemoną prekę. Kogeriausia darau naujas skripkas ir taisau.

Advertisement for G. BENSON, 328 Bedford ave. BROOKLYN, N. Y. (tarpe No. 2-nd ir 3-rd st. du bloki nuo Grand st.) Galerija atidara nuo 8 ryte iki 6 val. vakare. Utarninkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS - pas - Jona Kulboka. SKANUS ALUS, GARDI ARIEKLA, VISOKI VYNAS, KVEPIANTI CIGARAI. 74 Grand st., Brooklyn, N. Y. (kampos Wythe ave.)

SKAITYK O ZINOSI VISKA. Jagu neturi mano katalogą rašyk šendien o apiturs, gerusis armonikų, skripkų klarnetų, trubų, koncertinių ir daugybę kitokių muzikinių instrumentų. Cisto aukso 14 K. Siūpinių žiedų, džiugorų, lenčių, spūkių, kolektų, kompasų aukštinų ir pasakusotų, gerų britavų, visokio skirius drūkavojimo masyvaikių albumų portretam, revolverių, sandėklių, guminių lieterių, adresam pečių, istorikų ir maldaknygų kokių tik randasi lietuviškai kalbai, gražių popierių del rasimo gramatų su puikiaisiais apskaitymais ir dainoms su drūkavotais oplink konvertais tuzinus uz 25c 5 tuzinai uz \$1.20, 1000 uz \$3.00. Lietuviška biblija arba šventas rastas senoir naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 drucei abdarvta, prekė su prisitintimu \$3.00. Elektrikinis žiedas no reumatizmo, sudrūtinimo knuo, atgaiviniuo kraujui, sutaisimo nervu ir daugybę kitokių ligų. Tūkstantiai žmonių dėkavoja už išgydyma, 14 K. paukštukas ant 20 metų prekė \$5.00, prasto \$1.00. Prisiunskite savo fikrą adresą ir už 5c markę o apitursi šio mto katalogą dykal su 450 paveikslais ir 1000 naudingų daktų. Siornikam, agentam ir pedlioriam parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaujami viska pas tikra lietuvi gausite, teisingus tavorus.

Advertisement for Dr. Albertas Kauffman, Gydytojas iš seno krajaus. Specijalistas nuo visokių ligų. Gydė net labiausiai užsienėjusias vyrų, moterų ir kudiški ligas. Galima sūsišnekėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviskai. VALANDOS PRIĖMIMO. nuo 8 iki 10 is ryto, no 2 iki 4 po piet. nuo 7 iki 9 vakare. No. 51 N. Washington street Wilkes-Barre, Pa.

Lietuviškas Ziegomeistras. Szuomi užsimu jau 18 metų. Praneša visoms Lietuvoms, kad užsienis didelę kranuvą visokių dzegorėlių ir žiedų: kapo tai, lasrodžių stentų, ir kitokių dyto aukso vryščių ir moteriškų su gražiom kvietkoms ir t. t. Visokių žiedų šitubinių ir šep. nešiot vakcinams ir merginoms s dieliam pasirinkime ir už priemoną prekę. VISOKIŲ MUZIKOS INSTRUMENTŲ. Harmonikų, strunų, klarnetų, britvų, drūkavotų masinių ir paraonų. Teipsoję dziegoreles patasau.

M. MINKUS, Kampos Hancock ir 236 E. Mark str. Wilkes-Barre, Pa.

Daktaras Tiesu, Julian Czupka. Advokatas ir Notary Public. Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre Pa., kasdien. 138 S. Washington Ave. Scranton, Pa.

PLYMOUTH NATIONAL BANK, East Main st., Plymouth, Pa. KAPITOLAS.....100.000 PERVIRŠIS.....60.000 Tris procento mokame ant padėtu pinigų. Bus išmokėta ant kiekvieno pareikalavimo. Gerisusia užtikrinta urėdiska banka. John R. Powell, Prezidentas. John J. Moore, Vice-President. G. N. Postlethwaite, Kasierius.

Autanas Staszauckas. Lėkianpukioje vietoje Salting, užlėkian eks anstaus gėrimus ir kviepiantis Cigaras. Lietu viat nepamirškite staliaknykt pas savo diectant. No 2 Cor. Nesbitt ir B EAST PLYMOUTH PA

Farmos! Farmos! Pirkite žemę didžiausioje Amerikos Lietuvių Farmerių Kolonijoje, kur jau yra pirke 53 lietuvių farmas, ant Pietinės Pussalės Michigan valstijoje, Masan ir Lake county, palei ežerą Michigan, arti drejusių portavų miestų Ludingtono ir Maniste, i kuriuos suplaukia daugybė laivų, geros turgavietės, geras oras, linksmas kraštas, didelis parankumas visokiems susinešimams vandeniu ir geležkeliais su Amerikos didmiesciais. Žemės yra visokios, yra fruktų kraštas, žemė juodžemis, su moliu, žvyru arba kitokiais maišytiais. Žemė derlinga ir dailios vietos. Galite gauti pirkti palei vieta arba mažus ežerus. Labai gera vieta del uždėjimo lietuviško casarnamio (viešbučio) lietuviški visuomenei, kuri turėtų kur praleist vakacijas vasaros laiku, tarpe savo tautiečių. Norint plačiau dazinti arba atvaiznuoti pažūrėt, kreipkitės šiuo adresu: ANTONY KIEDIS, Peacock, Mich. 92

Jonas S. Lopatto, Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuviškos advokatas pabalgę Peansylvanijos Universitetai), užsima vartymu provy visuose teismuose. Ofisas runnose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE PA. Telefonas naujas Ofiso 37 Residencijos 1284-R.

Advertisement for ZMIJEJCZNIK LINIMENT, featuring an image of a man with a snake and text describing the liniment's benefits.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERŠALIMO, REUMATIZMO, STRENUJŲ SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįeškok rodos pas kokius nemokius žydėlius ar kryziokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locnų vientautį, reikalaujamas tikrų gryną ir gydančių vaistų - pas ALBERTA G. GROBLEWSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neiškleisi veltini ir ant apgavysečių savo sunkiai uždribto cento. Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tikrai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kugikių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai-Lietuviški“ vaistai jau tukstantčius padarė sveikais - išgydys ir Tavę! Ypatingai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažinti. Delto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagelbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulknomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laiskui, o niekuomet to nesigailėsi.

Adrisuok: Albertas G. Groblewski Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

Advertisement for Nik. P. Zelwis, LIETUVIŠKAS GRABORIUS, featuring an image of a horse and text describing the graborius's services.

HOTELIS VIN. DAJNIO 12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlėkio visokios arieklos, vyno, skanaus alužio, porterio ir kviepianti cigarai. Salė dėl draugysčių ir šep susirinkimų. Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINČA DAJNĮ.

Advertisement for W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL. featuring an image of a woman and text describing her services and awards.

Advertisement for P. V. ROVNIANEK & CO. Bankinis Namas, featuring text about banking services and contact information.

Advertisement for Seniausias Lietuvoje lietuvių laikraštis „Lietuvos Ukininkas“, featuring text about the newspaper and subscription information.